

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 57Ek/2468/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122413959
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122413959.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Q. K., H.: XX.XX.XXXX, S. C. XXXX, H. XX T. L., H., K. Š. B., právne zast. MAPLE & FISH s.r.o., so sídlom Žižkova 22B, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 718 432 proti povinnému: 1./ P. A. K., H.: XX.XX.XXXX, C. F. XXXX/ X, XXX XX E.-A., 2./ Q. K., H.: XX.XX.XXXX, C. X. Z.Á. XXX/XX, XXX XX E.-E., obaja právne zast. JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, o vymoženie 7.152.318,11 USD s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Zahorjanom so sídlom exekútorského úradu Štúrova 19, 040 01 Košice, pod sp. zn. 246EX 23/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinných v 1./ a v 2./ rade na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Zahorjanom so sídlom exekútorského úradu Štúrova 19, 040 01 Košice, pod sp. zn. 246EX 23/23 **z a m i e t a.**

II. Povinný v 1./ a v 2./ rade **s ú p o v i n n í** zaplatiť spoločne a nerozdielne oprávnenému trovy exekučného konania v súvislosti podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 8594,43 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 07.09.2022 domáhal od povinných v 1. a 2. rade vymoženia istiny 7.152.318,11 USD s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudku Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division - General Equity, Bergen County) sp. zn. C-393-07 zo dňa 23.02.2018.

Dňa 03.10.2022 vyzval Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd“) povinného v 1. a v 2. rade v zmysle § 54 Exekučného poriadku aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy uviedli dôvody, ktoré by uznaniu alebo vykonaniu tohto exekučného titulu bránili.

Povinnému v 1. rade bola výzva doručená 11.10.2022. Povinný v 1. rade sa k výzve súdu zo dňa 03.10.2022 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 18.10.2022 nasledovne: „Vo všeobecnosti je uznanie rozhodcovského rozsudku respektíve aj iného rozhodnutia postup, ktorým sa toto rozhodnutie akceptuje a uznáva za rovnocenné s rozhodnutím vydaným príslušným tuzemským orgánom. Uznanie a výkon cudzích rozhodnutí upravuje tak národná právna úprava, ako aj medzinárodne dokumenty, ktorými je Slovenská republika viazaná. Národnú právnu úpravu predstavuje ôsma časť zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ustanovenia § 44 až § 50 cit. zak.) v spojení s príslušnými ustanoveniami zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (EP). Medzinárodnú právnu úpravu tejto oblasti predstavuje Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí NEW YORK 10.06.1958, ďalej aj ako „Dohovor“ alebo „NEW YORSKY DOHOVOR“ uverejnený v zbierke vyhláškou č. 74/1959 Z. z. respektíve oznámením v Zbierke zákonov pod č. 53/1994 Z.z. V rámci ústavno-právneho

základu vzťahu národného a medzinárodného práva, vzťah medzinárodných zmlúv a dohôrov k národnému právnemu poriadku upravuje čl. 154c Ústavy SR ktorý pozostáva z dvoch odsekov. Pre vzťah národnej a medzinárodnej úpravy uznávania cudzích rozhodcovských rozhodnutí je kľúčový čl. 154c ods. 2 Ústavy SR podľa, ktorého „iné medzinárodne zmluvy“, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona sú súčasťou jej právneho poriadku ak tak ustanovuje zákon. Čl. 154c ods. 2 Ústavy SR vytvára ústavnoprávny základ na to, aby sa iné medzinárodne zmluvy, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom stáli sa súčasťou právneho poriadku, za predpokladu, že na ne odkazuje osobitný zákon. Súd pri skúmaní či je rozhodcovský rozsudok spôsobilý byť exekučným titulom na území Slovenskej republiky, nemôže a nepostupuje svojvoľne. V prípade ak medzi štátom kde bolo vydané cudzie rozhodnutie a štátom kde ma byť cudzie rozhodnutie vykonané neexistuje osobitná medzinárodná úprava v podobe bilaterálnej alebo multilaterálnej úpravy, tento vzťah k ostatným medzinárodným dokumentom upravuje čl. VII Newyorského Dohovoru. Súd je oprávnený odoprieť u z n a n i e cudzieho rozhodcovského rozsudku so zákonom taxatívne uvedených dôvodov, na ktoré súd prihliada jednak z úradnej povinnosti „ex offa“ a jednak na námietky povinného. Ak príslušný súd na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zistí, že podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nemožno riešiť v rozhodcovskom konaní, alebo by jeho uznanie a výkon boli v rozpore s verejným poriadkom. Z výkladu § 50 ods. 2 ZRK rozpor s verejným poriadkom môže nastať v prípade ak cudzí exekučný titul zaväzuje na plnenie, ktoré je síce podľa právneho poriadku štátu, v ktorom sa rozhodcovské konanie realizuje možné, ale podľa právneho poriadku štátu uznania v danom prípade SR, by priznanie účinkov takémuto plneniu bolo v rozpore so základnými ústavnými, spoločenskými a morálnymi princípmi, na ktorých je postavený právny poriadok SR. V rámci aplikácie výhrady verejného poriadku sa neskúma a nehodnotí právna norma cudzieho štátu, ale hodnotia sa účinky použitia tejto normy z hľadiska, či nebudú v rozpore s verejným poriadkom domáceho štátu respektíve hodnotia sa procesné účinky súvisiace s uznaním cudzieho rozhodnutia. Problematiku výhrady verejného poriadku upravuje a zaoberá sa ustanovenie § 64 písm. f/ zák. č. 97/1963 Z.z. O medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ktoré uvádza, že cudzie rozhodnutie nemožno uznať alebo vykonať, ak by sa uznanie priečilo slovenskému verejnemu poriadku. Verejný poriadok predstavuje také základe zásady spoločenského a štátneho zriadenia, na ktorých Slovenská republika bezvýhradne trvá a, ktoré nemôžu byť nijakým spôsobom oslabené či porušené. Pod pojmom procesný verejný poriadok je potrebné vidieť základe princípy procesného práva, kam možno zaradiť právo na spravodlivý proces. To znamená, že rozpor vo vzťahu k procesnému verejnemu poriadku nastane vtedy, ak by bola oslabená niektorá z uvedených zásad. Súdne spory ktoré výlučne vyvolal oprávnený Robert Sipko, ktorý je synom povinného v 1.rade Ing. Juraja Sipka a bratom, dvojčatom povinného v 2.rade Rastislava Sipka nepriaznivo pôsobili na zdravotný stav (najmä otca) a osobné slobody (brata) - v dôsledku sporov je Rastislav Sipko vo väzení pričom vážne onemocnenie a ochorenie vyvolalo stav v dôsledku ktorého od 08.07.2018 povinný Ing. Juraj Sipko spolu s manželkou boli nútení vycestovať z USA späť na Slovensko kde býva a žije doposiaľ. Počas celého pobytu na Slovensku zo strany „Vrchného súdu štátu NEW JERSEY“ ako účastníkovi súdneho konania nebolo umožnené zúčastňovať sa na konaní, brániť svoje práva, namietat' skutkové okolnosti a navrhovať svoje dôkazy, čo je potrebné hodnotiť ako rozpor s verejným poriadkom a odopretie práva na spravodlivý súdny proces. Oprávnený vo svojom návrhu na vykonanie exekúcie uvádza nepravdivé skutočnosti a to najmä v tom, že aj na území domovského štátu USA v dôsledku ním podaného návrhu na výkon rozhodnutia sa duplicitne vedie exekučne konanie voči nám obom povinným a to na majetok, ktorý je špecifikovanej v bode 4/ a 5/ rozsudku vrchného súdu štátu NEW JERSEY z 19.08.2016. Táto skutočnosť t.j. prípadné duplicitne vedenie exekučného konania vrátane územia SR je v rozpore so zásadou ochrany verejného poriadku domáceho štátu, je v rozpore s dobrými mravmi. Súdna exekúcia na území SR môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Z hľadiska materiálnej je rozhodnutie alebo iný titul vykonateľný iba vtedy ak obsahuje presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presne vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu z a s t a v e n á. Fyzická osoba - jednotlivec musí byť v súlade s ustanovením § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP označená menom priezviskom a jej bydliskom pretože len takto špecificky označená osoba môže byť spôsobilá na práva a povinnosti podľa § 7 ods. 1 OZ. Pokiaľ takto nie je presne označená ide o nedostatok spôsobilosti označeného subjektu byť účastníkom konania (§ 19 OSP), ktorý je neodstrániteľný nedostatkom podmienky konania vrátane výkonu rozhodnutia čo má za následok zastavenie konania (R4/2000 NSČR, 3Cdo 164/1996, R58/1997 NSSR). Z predloženého cudzieho rozhodnutia, exekučného titulu vrchného súdu štátu NEW JERSEY zo dňa 19.08.2016 nepochybne

vyplýva, že v zmysle platného exekučného poriadku tento exekučný titul nespĺňa základne predpoklady vykonateľnosti rozhodnutia a to jak formálnej ako aj materiálnej vykonateľnosti. V dôsledku toho v zásade platí, že ak vykonávané rozhodnutie nemá vyššie požadované predpoklady, nemá uvedené náležitosti bude to mať za dôsledok zastavenie exekúcie, pretože postrádané predpoklady nie je možné napraviť a dopĺňať ani zo strany exekučného súdu ani exekútora samotného. Vzhľadom na vyššie uvedené námietky a tvrdené skutočnosti povinný Ing. Juraj Sipko, Csc., navrhuje o d m i e t n uť uznanie cudzieho exekučného titulu na vykonanie exekúcie. V prípade úspechu povinný Ing. Juraj Sipko Csc., si uplatňuje náhradu trov exekučného konania v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z.z. advokátskej tarify kde odmena za jeden úkon právnej služby činí 14 324,05 (tarifa) + 11.63 (paušál) + 2867.14 (DPH) = 17 202,82 € (hodnota sporu 7.152.318,11 USD / 6.950.747,00 EUR) spolu teda za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné námietky) trovy spolu 17.202,82 € ktoré nech je zaviazaný oprávnený zaplatiť povinnému Ing. Juraj Sipko Csc, na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od rozhodnutia.“ K vyjadreniu povinný v 1. rade priložil letenku na meno SIPKO/GEORGE a SIPKO/OLGA.

Oprávnený sa k námietka povinného v 1. rade vyjadril dňa 22.12.2022 nasledovne: „Na prvých dvoch stranách svojho Vyjadrenia P1 zo dňa 18.10.2022 Povinný 1 argumentuje, že predmetom uznania a výkonu v prejednávanej veci má byť cudzí rozhodcovský rozsudok, na ktorý sa aplikuje tzv. Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí uzavretý dňa 10.06.1958 v New Yorku (ďalej len „Newyorský dohovor“). Táto argumentácia je nesprávna. V prebiehajúcom exekučnom konaní totiž exekučným titulom (a teda predmetom uznania a výkonu) nie je žiadny (cudzí) rozhodcovský rozsudok, ale právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu Spojených štátov amerických, konkrétne štátu New Jersey - rozsudok Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division - General Equity, Bergen County) (ďalej aj ako „Vrchný súd New Jersey“), sp. zn. C-393-07 (v angl. originály: Docket No. C-393-07), zo dňa 19.08.2016. Podmienky uznania a výkonu tohto súdneho rozhodnutia sa spravujú § 64 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZMPS“), a nie Newyorským dohovorom. Na prvých dvoch stranách svojho Vyjadrenia P1 zo dňa 18.10.2022 Povinný 1 argumentuje, že predmetom uznania a výkonu v prejednávanej veci má byť cudzí rozhodcovský rozsudok, na ktorý sa aplikuje tzv. Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí uzavretý dňa 10.06.1958 v New Yorku (ďalej len „Newyorský dohovor“). Táto argumentácia je nesprávna. V prebiehajúcom exekučnom konaní totiž exekučným titulom (a teda predmetom uznania a výkonu) nie je žiadny (cudzí) rozhodcovský rozsudok, ale právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu Spojených štátov amerických, konkrétne štátu New Jersey - rozsudok Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division - General Equity, Bergen County) (ďalej aj ako „Vrchný súd New Jersey“), sp. zn. C-393-07 (v angl. originály: Docket No. C-393-07), zo dňa 19.08.2016. Podmienky uznania a výkonu tohto súdneho rozhodnutia sa spravujú § 64 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZMPS“), a nie Newyorským dohovorom. Vo svojom Vyjadrení P1 zo dňa 18.10.2022 Povinný 1 ďalej argumentuje tým, že uznanie Exekučného titulu (súdneho Rozsudku) by sa priečilo slovenskému verejnému poriadku (§ 64 písm. f) ZMPS). Rozpor so slovenským verejným poriadkom má podľa Povinného 1 spočívať v nasledujúcich dvoch tvrdeniach: (A) Povinný 1 musel údajne z dôvodu vážneho ochorenia vycestovať z USA na Slovensko, kde odvtedy žije, pričom zo strany Vrchného súdu New Jersey mu ako účastníkovi súdneho konania údajne nebolo umožnené zúčastňovať sa na konaní, brániť svoje práva, namietať skutkové okolnosti a navrhovať dôkazy, čím malo dôjsť k porušeniu práva Povinného 1 na spravodlivý proces; (B) v Návrhu na vykonanie exekúcie sa údajne uvádza nepravdivá skutočnosť spočívajúca v tom, že prebiehajúce exekučné konanie voči Povinným na Slovensku je „duplicitné“, keďže aj v USA sa má voči nim viesť exekučné konanie, čo má byť aj v rozpore s dobrými mravmi. Nič z vyššie uvedeného nepredstavuje rozpor so slovenským verejným poriadkom. Pred súdmi štátu New Jersey (USA) nedošlo ani k žiadnemu porušeniu práva Povinných na spravodlivý proces. Naopak, sú to Povinní, ktorých súdy v Spojených štátoch opakovane označili za porušujúcich práva Oprávneného, a to vrátane jeho procesných práv. Na podporu svojho tvrdenia o porušení práva na spravodlivý proces Povinný 1 predložil nič nepreukazujúcu spiatočnú letenku New York - Praha (s dátumami 08.07.2018 a 31.07.2018). Tvrdenia Povinného 1 o porušení práva na spravodlivý proces zo strany Vrchného súdu New Jersey však majú ďaleko od pravdy a procesná história prejednávania sporu pred súdmi v štáte New Jersey je dramaticky odlišná od tvrdení Povinného 1. V súlade s právom štátu New Jersey bol Exekučný titul (tj. rozsudok Vrchného súdu New Jersey, ktorý bol formálne vyhotovený dňa 19.08.2016) vo forme tzv. stanoviska súdu (v angl. originály: court's opinion) už dňa 27.07.2016 súdom oznámený a doručený účastníkom súdneho konania, tj. aj Povinným.2 Ako vyplýva aj z Návrhu

na vykonanie exekúcie, Exekučný titul takto Povinným oznámený im ukladal uhradiť Oprávnenému vyše 18 mil. USD spolu s úrokmi. Hneď potom, čo bol Exekučný titul vo forme tzv. stanoviska súdu Povinným oznámený, začali títo prevádzať finančné prostriedky, ktoré mali slúžiť na jeho uspokojenie, ktorých existenciu však pred Vrchným súdom New Jersey zatajili, do zahraničia. Ešte pred formálnym vydaním Exekučného titulu dňa 19.08.2016 stihli Povinní previesť spolu vyše 19 mil. USD z dosahu americkej jurisdikcie na účty do zahraničia. Vrchný súd New Jersey sa vo svojom Rozhodnutí po pojednávaní s dokazovaním (v angl. originály: Decision Following Evidentiary Hearing), sp. zn. C-393-07, zo dňa 03.07.2018 (ďalej len „Rozhodnutie Vrchného súdu New Jersey zo dňa 03.07.2018“) k tomuto skutkovému deju vyjadril nasledovne: „George a Ras mali spoločne prostriedky vo výške 20 miliónov USD na rôznych amerických účtoch. [...] Existenciu týchto prostriedkov nezverejnili. Naopak, odo dňa, kedy sa dozvedeli o priznaní sumy 18 miliónov USD proti nim zo dňa 27.07.2016, George a Ras previedli sumu 20 miliónov USD do zámoria. Konkrétne do jedného (1) dňa od doručenia rozsudku vo forme tzv. stanoviska (opinion) súdu z 27.07.2016, ktorým súd priznal sumu 18 260 257,00 USD proti nim, zahájili George a Ras prevod sumy 20 miliónov USD na zámorské účty na ich rodnom Slovensku. Do 11.08.2016 - teda pätnásť (15) dní od doručenia súdneho rozhodnutia proti nim - George a Ras previedli celkovo sumu 19 292 088,00 USD prostredníctvom desiatich (10) samostatných transakcií z osobných účtov tu v Spojených štátoch na účty na Slovensku. Tieto transakcie sú uvedené ako Dôkaz žalobcu č. 204. Prevody boli vykonané rodinným príslušníkom Georgea a Rasa. Ako je uvedené v rozhodnutí tohto súdu z 13.02.2017, George a Ras neustále zatajovali tieto prevody do zámoria od neskorého júla 2017 [správne: 2016 - pozn. Oprávneného] - kedy bol v ich neprospech vydaný rozsudok - až do 14.01.2017, a potom (ich zverejnili - pozn. prekladateľa) len v odpovedi na súdom uložené zverejnenie údajov.“ Vrchný súd New Jersey neuveril tvrdeniam Povinných, ktorí sa rôznymi spôsobmi snažili ospravedlniť tieto finančné transakcie, pričom vo svojom rozhodnutí hodnotil nepoctivé počínanie Povinných mimoriadne rázne a priamo: „Keď nakoniec došlo k odhaleniu prevodov do zámoria, žalovaní George a Ras Sipko tvrdili, nevierohodne, že prevody do zámoria nemali nič spoločné s rozsudkom súdu z 27.07.2016 vydaným proti nim. Tvrdili, opäť nevierohodne, že platby sa uskutočnili za účelom splatenia dlhu voči rodinnému príslušníkovi Jozefovi Záhorjanovi. [...] To, čo George a Ras predkladajú, je údajná záložná zmluva, ktorá, ako tvrdia, dokazuje transakciu, ktorá je v podstate hypotékou. Napriek početným žiadostiam žalobcu a Finančného agenta nebola v tomto prípade predložená žiadna skutočná originálna záložná zmluva. A čo je najpodstatnejšie, údajné záložné zmluvy neboli nikdy zapísané na príslušnom registri na Slovensku. [...] Zistil som [uvádza sudca Robert P. Contillo, J.S.C. - pozn. Oprávneného], že k zápisu nedošlo, nakoľko (údajná záložná zmluva - pozn. prekladateľa) nejestvovala; je to výmysel - fabulácia pre účely súdneho sporu - dodatočne vykonštruovaná na podporu nepravdivého tvrdenia o pôžičke vo výške 17 miliónov USD. Podobne aj údajné potvrdenie o splatení prostriedkov, na ktorom sa nachádza údajný podpis bratranca-veriteľa Josefa Záhorjana, je výmysel, vytvorený s cieľom dodať dôveryhodnosť vykonštruovanej historke o údajnej pôžičke, ktorú údajne splatili George a Ras po tom, čo im bolo doručené rozhodnutie o priznaní sumy 18 miliónov USD proti nim v danom prípade. [...] Neexistovala žiadna pôžička bratranca Josefa Záhorjana a ani žiadne splatenie pôžičky Josefovi. Je to jednoducho vymyslená historka, ktorá má zamaskovať zúfalú snahu utajene previesť majetok do zámoria rodinným príslušníkom s cieľom ukryť peniaze pred Robertom a jeho právnymi zástupcami a aby ich nebolo možné použiť na zloženie zábezpeky pre odvolanie. Týmto sa tieto nevierohodné (tvrdenia) a takmer sarkastické výmysly nekončia. Peňažné prostriedky neboli ani len zaslané údajnému veriteľovi Josefovi Záhorjanovi. Boli zaslané iným príbuzným, Márii Bittnerovej, Igorovi Bittnerovi a ďalšej príbuznej Alexyovej. Obhajoba tvrdí, že George a Ras chceli preukázať, že dlh zaplatili. Tento výmysel nedáva zmysel. [...] Dôvod, prečo došlo k odčerpaniu sumy 20 miliónov USD z tejto krajiny na Slovensko a jej tajnému prerozdeleniu príbuzným v zámorí, bol ten, že George a Ras podľahli panike, keď súd priznal sumu 18 miliónov USD v prospech Roberta proti nim, a zúfalo sa snažili odčerpať prostriedky mimo krajiny a mimo jeho dosahu. [...] Zmluva o pôžičke je ďalšou dezinformáciou, cynicky vytvorenou na podporu vykonštruovaného tvrdenia o pôžičke.“ V nadväznosti na vyššie uvedené nepoctivé prevody viac než 19 mil. USD z amerických účtov Povinných na Slovensko, ktorých cieľom bolo zmať uspokojenie Exekučného titulu, podal Oprávnený pred americkým súdom tzv. návrh na pomoc pri uplatnení práv účastníka súdneho konania (v angl. originály: Motion in Aid of Litigant's Rights). Vo svojom návrhu Oprávnený žiadal, aby súd v súlade s americkým právom prinútil Povinných vrátiť prevedené peniaze späť do USA, a to pod sankciou uväznenia Povinných, dokedy tak neurobia. Dňa 03.07.2018 vydal Vrchný súd New Jersey súdny príkaz (v angl. originály: Order Granting Plaintiff's Motion in Aid of Litigant's Rights), sp. zn. C-393/07 (ďalej len „Príkaz Vrchného súdu New Jersey zo dňa 03.07.2018“), ktorým vo výroku nariadil: „1. Týmto Súd konštatuje, že žalovaní George Sipko a Ras Sipko porušujú práva účastníka súdneho konania. [...] 3. Žalovaným Georgeovi

Sipkovi a Rasovi Sipkovi sa nariaďuje, aby najneskôr dňa 16.07.2018 vrátili sumu 18 miliónov USD. Suma 16 miliónov USD je približný zostatok splatný podľa Rozsudku. Vrátené prostriedky sa použijú na plnenie povinnosti stanovenej v Rozsudku s tým, že 2 milióny USD budú viazané na poplatky a náklady žalobcu súvisiace s jeho návrhom. 4. Ak žalovaní nesplnia súdom nariadenú povinnosť vrátiť finančné prostriedky do 16.07.2018, dostavia sa dňa 19.07.2018 o 10.30h na súd, aby boli odoslaní do väznice okresu Bergen, kde zostanú každý víkend, až kým Príkaz nesplnia.“ Povinným bolo teda súdne nariadené vrátiť prevedené peňažné prostriedky alebo sa dňa 16.07.2018 dostaviť pred Vrchný súd New Jersey s tým, že budú poslaní do väzenia okresu Bergen. Za týchto okolností sa Povinný 1 rozhodol objednať si letenku smerom Praha a zostal žiť a bývať na Slovensku. Povinný 2 sa rozhodol inak a skončil vo väzení, kde sa podľa Vyjadrenia P1 zo dňa 18.10.2022 nachádza dodnes. Predmetné peňažné prostriedky Povinní do dnešného dňa - v rozpore s Príkazom Vrchného súdu New Jersey zo dňa 03.07.2018 - nevrátili. Povinný 1 nikdy pred súdmi štátu New Jersey nepredložil žiadny dôkaz (dokonca ani nič nedokazujúcu letenku), ktorým by preukázal, že Spojené štáty musel opustiť z dôvodu „vážneho ochorenia“. Tvrdenie Povinného 1 o údajnom dôvode vycestovania a nevrátení sa do USA je ostatne aj veľmi málo uveriteľné. Sú to práve Spojené štáty, kde je - pre osoby disponujúce finančnými prostriedkami v rádoch miliónov dolárov - dostupná zdravotná starostlivosť tej najlepšej svetovej úrovne. V nadväznosti na nevrátené peňažné prostriedky a nedostavenie sa Povinného 1 pred súd bol Vrchným súdom New Jersey dňa 18.07.2018 na Povinného 1 vydaný zatýkací rozkaz (v angl. originály: Warrant for Arrest), sp. zn. BER-C-393/07. Na základe svojho konania sa tak podľa procesného práva štátu New Jersey Povinný 1 stal osobou na úteku (v angl. originály: Fugitive). Podľa tzv. doktríny o obmedzení práv osoby na úteku (v angl. originály: Fugitive Disentitlement Doctrine) (ďalej aj ako „FDD“) takáto osoba sa v civilnom konaní, ktoré súvisí s jej útekou, nemôže ďalej u príslušných justičných orgánov, ktorých autorite sa svojím útekou vyhla, domáhať svojich procesných práv, najmä nemôže ďalej ako účastník civilného konania uplatňovať opravné prostriedky. V súlade s doktrínou o obmedzení práv osoby na úteku Oprávnený dňa 17.01.2020 navrhol, aby Odvolací súd odmietol odvolanie (v angl. originály: appeal) Povinného 1 proti Exekučnému titulu: „Týmto návrhom žiadame odmietnuť viaceré odvolania, ktoré boli postupne podané pre účely sporu, a to preto, lebo súdny príkaz na vrátenie 18 miliónov USD do Spojených štátov nebol okamžite splnený. George v týchto odvolaniach žiada prehodnotiť rozsudok Majetkového súdu (Vrchný súd štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen - pozn. prekladateľa) zo dňa 19.08.2016 (A-495-16); [...] George nemá právo domáhať sa na súdoch žiadnych nárokov, ani právo, aby mu súdy takéto nároky priznali, a to z dôvodu doktríny o obmedzení práv osoby na úteku, alebo z dôvodu základnej spravodlivosti (ekvity - pozn. prekladateľa). Pohrdavé správanie žalovaných od júla 2016 spôsobilo žalobcovi právne náklady vo výške viac ako 3 milióny USD pri snahe o vykonanie po celom svete, [...]. Odmietnutie odvolaní Georgea a spoločnosti Koger je posledným nástrojom, ktorý má súd k dispozícii, aby žalovaných prinútil plniť povinnosti uložené súdnymi príkazmi, ktoré žalovaní pohrdavo prehliadali, a aby bola zachovaná vláda zákona. S úctou uvádzame, že na ubránenie vlády zákona by mali byť odvolania Georgea a spoločnosti Koger bez ďalšieho odmietnuté s výnimkou prípadu, že George do desiatich dní splní príkaz zo dňa 03.07.2018 k uspokojeniu rozsudku. [...] V tomto prípade je George osobou na úteku v priamom vzťahu s príkazmi a rozsudkom, ktoré žiada od tohto súdu, aby ich preskúmal. Utielol, aby sa vyhol výkonu rozsudku a viacerým príkazom vo veci vykonania rozsudku, ktoré žiadajú, aby splnil povinnosti stanovené rozsudkom. Jeho prevod 18 miliónov USD do zámoria robí veľmi možným (scenár - pozn. prekladateľa), že rozsudok nebude nikdy v plnej miere vykonaný. Pokiaľ sa jeho odvolania neodmietnu, príkazy vydané po vydaní rozsudku stratia svoju podstatu, pretože on ich z diaľky ignoruje, používajúc nastrčených ľudí, aby pokračoval v pokusoch narušovať snahu o plnenie rozsudku. Georgeove odvolania je potrebné odmietnuť.“ Povinný 1 (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) dňa 27.01.2020 podal podrobné 25-stranové vyjadrenie, ktorým brojil proti návrhu Oprávneného odmietnuť odvolanie Povinného 1 proti Exekučnému titulu na základe doktríny o obmedzení práv osoby na úteku. Dňa 14.02.2020 Odvolací súd svojím súdnym príkazom (v angl. originály: Order on Motion), sp. zn. A-000495-16, (ďalej len „Súdny príkaz o FDD odmietnutí odvolania“) vyhovel návrhu Oprávneného a na základe doktríny o obmedzení práv osoby na úteku odmietol odvolanie Povinného 1 proti Exekučnému titulu. Po Súdnom príkaze o FDD odmietnutí odvolania Odvolací súd na odvolanie Povinného 1 proti Exekučnému titulu neprihliadal a rozhodoval len o odvolaní ostatných účastníkov. Odvolací súd následne v Odvolacom rozsudku (v angl. originály: Opinion), sp. zn. A-0495-16T2, A-3129-16T2, zo dňa 19.08.2020 v tomto ohľade uviedol: „Robert následne na základe doktríny o obmedzení práv osoby na úteku (FDD) požiadal o odmietnutie Georgeovho odvolania a odvolania spoločnosti Koger, pozri napr. Matsumoto v. Matsumoto, 171 N.J. 110, 128-29 (2002), citujúc záver súdu, ktorý vec vrátil, že George utiekol z jurisdikcie potom, čo tajne presmeroval aktíva do zámoria, aby zmaril Robertovu schopnosť uspokojiť sa podľa rozsudku a aby

sa vyhol hrozbe súdu o uväznení, pokiaľ aktíva nevráti. Dňa 14.02.2020 sme vyhovelí Robertovmu návrhu na odmietnutie Georgeovho odvolania pod číslom A-0495-16 v súlade s FDD, zamietli sme však Robertov návrh na odmietnutie odvolania spoločnosti Koger, ktorá ako spoločnosť stále funguje pod dohľadom Špeciálneho finančného agenta (SFA). Najvyšší súd zamietol Georgeov návrh, v ktorom sa domáhal možnosti odvolania sa proti nášmu príkaz na predbežnej báze. ___ N.J. ___ (2020). Preto pod číslom A-0495-16 odvolacie konanie pokračuje iba vo veci Rasa a spoločnosti Koger.“ Povinný 1 (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) napadol Súdny príkaz o FDD odmietnutí odvolania na Najvyššom súde štátu New Jersey, a to svojim Revidovaným oznámením o protinávru na potvrdenie (v angl. originály: Revised Notice of Cross-Petition for Certification) zo dňa 21.12.2020. V tomto svojom podaní sa Povinný 1 domáhal, aby Najvyšší súd štátu New Jersey preskúmal ako Súdny príkaz o FDD odmietnutí odvolania (zo dňa 14.02.2020), tak aj samotný Odvolací rozsudok (zo dňa 19.08.2020). Oprávnený sa k tomuto podaniu Povinného 1 vyjadril svojim podaním (v angl. originály: Brief of Petitioner Robert Sipko in Support of Motion to Dismiss Cross-Petition of George Sipko) zo dňa 31.12.2020 a požadoval, aby Najvyšší súd štátu New Jersey na základe doktríny o obmedzení práv osoby na úteku odmietol protinávru na potvrdenie Povinného 1. Povinný 1 sa ďalej k veci vyjadril svojim protinávrom na potvrdenie (v angl. originály: Cross-Petition for Certification and Appendix of Defendant/Cross-Petitioner/ Cross-Respondent, George Sipko) zo dňa 26.02.2021. Súdny príkazom vydaným dňa 09.04.2021 (v angl. originály: Order), sp. zn. M-931 September Term 2020, 085022, Najvyšší súd štátu New Jersey odmietol oznámenie o protinávru na potvrdenie, ako aj protinávru na potvrdenie, ktoré boli podané Povinným 1. Najvyšší súd štátu New Jersey tak s konečnou platnosťou potvrdil oprávnenosť odmietnutia odvolania Povinného 1 proti Exekučnému titulu na základe doktríny o obmedzení práv osoby na úteku. V súdnom konaní, v ktorom bol vydaný Exekučný titul, teda nedošlo k žiadnemu porušeniu práva Povinného 1 na spravodlivý proces. Povinný 1 v predmetnom súdnom konaní, ktoré bolo svojou podrobnosťou preskúmania žalobného nároku Oprávneného enormné a trvalo od roku 2007, svoje procesné práva a obranu riadne uplatňoval. Žiaľ, v súvislosti s vydaním Exekučného titulu sa spolu s Povinným 2 rozhodli zatajiť a previesť z dosahu amerických justičných orgánov peňažné prostriedky vo výške približne 19 mil. USD, ktoré mali slúžiť na uspokojenie nárokov Oprávneného podľa Exekučného titulu. Príslušný americký súd preto v júli 2018 rozhodol o povinnosti Povinných vrátiť tieto peniaze s tým, že ak tak Povinní neurobia, budú v súlade s právom štátu New Jersey uväznení. Povinní peniaze nevrátili, a za týchto okolností sa Povinný 1 v júli 2018 rozhodol opustiť USA. Na Povinného 1 bol následne vydaný zatýkací rozkaz a Povinný 1 sa v zmysle procesného práva štátu New Jersey stal osobou na úteku, pričom podľa príslušnej americkej právnej doktríny o obmedzení práv osoby na úteku sa takáto osoba ďalej nemôže domáhať v predmetnom súdnom konaní svojich procesných práv. Odvolací súd (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Appellate Division) preto - napriek podrobnému vyjadreniu Povinného 1 argumentujúcemu o opaku - rozhodol o odmietnutí odvolania Povinného 1 proti Exekučnému titulu. Následne - opäť po podrobnej argumentácii Povinného 1 v rámci návrhu na preskúmanie tohto rozhodnutia Odvolacieho súdu - Najvyšší súd štátu New Jersey potvrdil odmietnutie odvolania Povinného 1 na základe právnej doktríny o obmedzení práv osoby na úteku. Ak teda po svojom opustení USA a vydanom zatýkacom rozkaze Povinný 1 ako osoba na úteku nemohol uplatňovať opravné prostriedky pred súdmi štátu New Jersey, nemôže za toto viniť nikoho iného len seba. Súdny štátu New Jersey pritom o odmietnutí odvolania proti Exekučnému titulu na základe doktríny o obmedzení práv osoby na úteku rozhodli v spravodlivom súdnom procese, v ktorom Povinný 1 (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) podával podrobné vyjadrenia, ktorými uplatňoval svoje tvrdenia, argumenty a dôkazy. V súdnom konaní pred súdmi štátu New Jersey týkajúcim sa Exekučného titulu nedošlo k žiadnemu porušeniu práva Povinných na spravodlivý proces, a uznanie a výkon Exekučného titulu sa ani len náznakom neprieči slovenskému verejnemu poriadku. Dôkaz:- Rozhodnutie Vrchného súdu New Jersey po pojednávaní s dokazovaním (v angl. originály: Decision Following Evidentiary Hearing), sp. zn. C-393-07, zo dňa 03.07.2018 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Súdny príkaz Vrchného súdu New Jersey (v angl. originály: Order Granting Plaintiff's Motion in Aid of Litigant's Rights), sp. zn. C-393-07, zo dňa 03.07.2018 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Zatýkací rozkaz Vrchného súdu New Jersey (v angl. originály: Warrant for Arrest), sp. zn. BER-C-393/07, zo dňa 18.07.2018 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Podanie Oprávneného na podporu návrhu na odmietnutie odvolaní (v angl. originály: „Brief of Plaintiff-Respondent Robert Sipko in Support of Motion to Dismiss Appeals“) zo dňa 17.01.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy

of the original) s úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Podanie Povinných proti návrhu na odmietnutie odvolaní (v angl. originály: „Brief and Appendix of Defendant/Appellants, Koger, Inc. And George Sipko in Opposition to Motion to Dismiss Appeals“) zo dňa 27.01.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Súdny príkaz Odvolacieho súdu (v angl. originály: Order on Motion), sp. zn. A-000495-16, vydaný dňa 14.02.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Rozsudok Odvolacieho súdu (v angl. originály: Opinion), sp. zn. A-0495-16T2, A-3129-16T2, zo dňa 19.08.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Revidované oznámenie o protinávru na potvrdenie podané Povinným 1 (v angl. originály: Revised Notice of Cross-Petition for Certification) zo dňa 21.12.2020 (vrátane sprievodného dopisu advokátskej kancelárie Lum, Drasco & Positan, LLC pre Najvyšší súd štátu New Jersey (k rukám: p. Heather Joy Baker) zo dňa 21.12.2020) - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Podanie Oprávneného na podporu návrhu na odmietnutie protinávru Povinného 1 (v angl. originály: Brief of Petitioner Robert Sipko in Support of Motion to Dismiss Cross-Petition of George Sipko) zo dňa 31.12.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Protinávrh na potvrdenie podaný Povinným 1 (v angl. originály: Cross-Petition for Certification and Appendix of Defendant/Cross-Petitioner/Cross-Respondent, George Sipko) zo dňa 26.02.2021 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Súdny príkaz Najvyššieho súdu štátu New Jersey (v angl. originály: Order), sp. zn. M-931 September Term 2020, 085022, vydaný dňa 09.04.2021 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); Ako bolo uvedené vyššie, Povinný 1 vidí „rozpor so zásadou ochrany verejného poriadku“ aj v tom, že toto exekučné konanie je údajne „duplicitné“, keďže v USA má tiež prebiehať exekučné konanie voči Povinným. Bez ohľadu na to, že Povinný 1 túto tvrdenú skutkovú okolnosť ani žiadnym spôsobom nepreukazuje, je celá táto námietka Povinného 1 z viacerých dôvodov nezmyselná. Po prvé, nie je zjavné, ako by vôbec exekučné konanie prebiehajúce v (akomkoľvek) inom štáte malo byť v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky. To, že sa oprávnený pokúša majetok povinného nachádzajúci sa v rôznych krajinách postihnúť súčasne (paralelne) vo všetkých týchto krajinách, nie je v žiadnom prípade v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Naopak, je absolútne logické a pochopiteľné, že oprávnený sa usiluje uspokojiť nároky priznané exekučným titulom - samozrejme v rozsahu, v ktorom sú ešte neuspokojené - všade tam, kde sa exekvateľný majetok povinného (dlžníka) nachádza. Takýto postup oprávneného predstavuje vo svete štandard, a neexistuje jediný rozumný dôvod, prečo by tak oprávnený nemohol činiť. Po druhé, podľa § 50 ods. 2 Exekučného poriadku: „Začatie exekučného konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie. Ak sa exekučné konanie už začalo, konanie o neskôr podaných návrhoch na vykonanie exekúcie v tej istej veci súd uznesením zastaví.“ Z Exekučného poriadku, jeho systematiky, je zjavné, že exekučným konaním v zmysle § 50 ods. 2 Exekučného poriadku je výlučne slovenské exekučné konanie začaté podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku dorúčením návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 48 Exekučného poriadku súdu. Len slovenské exekučné konanie prebiehajúce podľa Exekučného poriadku bráni tomu, aby na Slovensku prebiehalo „duplicitné“ exekučné konanie. Pre účely posúdenia splnenia § 50 ods. 2 Exekučného poriadku, tj. neexistencie už prebiehajúceho exekučného konania podľa Exekučného poriadku, štandardný formulár návrhu na vykonanie exekúcie vyžaduje, aby oprávnený zaškrtnol, že takéto (slovenské) exekučné konanie nie je ohľadom exekučného titulu vedené. Oprávnený teda pravdivo vyplnil štandardný formulár Návrhu na vykonanie exekúcie, keďže v skutočnosti žiadne exekučné konanie podľa Exekučného poriadku v Slovenskej republike na základe Exekučného titulu nie je a ani nikdy nebolo vedené. Ako bolo uvedené už vyššie, je absolútnym štandardom, že oprávnený sa snaží vymôcť svoj nárok z exekučného titulu v akejkoľvek krajine, kde sa majetok povinného nachádza. Navyše, v prípade peňažných úhrad, ktorými bol čiastočne Exekučný titul v Spojených štátoch uspokojený, nie je z dôvodu odlišných právnych konceptov ani možné hovoriť o exekučnom konaní v slovenskom ponímaní, resp. o „obdobie“ takéhoto konania. Po tretie, skutočnosť, že časť nároku priznaného Exekučným titulom už bola Oprávnenému uhradená, vrátane spôsobu, resp. procesných právnych podkladov v zmysle amerického práva, na základe ktorých k týmto úhradám došlo, je priamo uvedená v Návrhu na vykonanie exekúcie a v jeho prílohe označenej ako Nahlásené

platby k 01.04.2022 (v angl. originály: „Sipko v. Koger, Inc. August 19, 2016 Judgment Application of Payments Through April 1, 2022“). Oprávnený sa pritom vo svojom Návrhu na vykonanie exekúcie výslovne domáha len doposiaľ neuhradených nárokov z Exekučného titulu (tj. zjednodušene len cca. 7 mil. USD s prisl. z pôvodných cca. 18 mil. USD s prisl.). V tomto ohľade je nutné dodať, že Povinný 1 vôbec vecne nespochybňuje pravdivosť údajov uvádzaných Oprávneným. Povinný 1 napr. vôbec netvrdí, že by sa Oprávnený v prebiehajúcom exekučnom konaní domáhal „niečoho navyše“, tj. niečoho, čo by mu už predtým bolo iným spôsobom (napr. dobrovoľným výkonom rozhodnutia) uhradené. Námietke Povinného 1 o „duplicitnom“ exekučnom konaní na Slovensku tak chýba akýkoľvek reálny obsah. Zo strany Povinného 1 ide len o snahu formalisticky využiť štandardnosť formuláru návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol Ministerstvom spravodlivosti SR pripravený zásadne pre „bežné“ exekúcie na základe tuzemských súdnych rozhodnutí. Tento štandardný formulár je však len s obťažami použiteľný pre menej frekventované exekúcie súdnych rozhodnutí z iných právnych systémov a kultúr. Tie sa často vyznačujú komplexnými a domácemu právu neznámymi procesnými konceptmi (vrátane tých exekučných), ktoré sú relevantné v „uznávacej“ fáze exekučného konania týkajúceho sa takýchto cudzokrajných súdnych rozhodnutí. Žiaľ, štandardný formulár návrhu na vykonanie exekúcie vôbec nereflektuje komplexnosť spojenú s „uznávacou“ fázou pri takýchto exekučných konaniach. To je nakoniec zrejme už zo samotného rozsahu skutočností a dôkazov, ktoré je nutné predložiť v prebiehajúcom exekučnom konaní ohľadom amerického Exekučného titulu a v súvislosti s námietkami Povinného 1 voči nemu. V každom prípade táto námietka Povinného 1 nemá nič spoločné s verejným poriadkom Slovenskej republiky, resp. s jeho údajným porušením. Povinný 1 vo svojom Vyjadrení P1 zo dňa 18.10.2022 ďalej argumentuje, že Exekučný titul údajne nespĺňa základné predpoklady formálnej a materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia. Táto účelová argumentácia Povinného 1 však neobstojí. Podľa judikatúry, na ktorú sa Povinný 1 odvoláva (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 164/1996, zo dňa 27.01.1997 publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997), môže byť exekúcia nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 95/2010, zo dňa 22.06.2010: „Vykonateľnosť má svoju materiálnu a formálnu stránku. Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu oproti tomu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného nároku [...] a jeho rozsahu. Výsledkom splnenia uvedených požiadaviek formálnej a hlavne materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je exekučný titul, ktorý presne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov tak, aby z neho bolo zrejme, čo sa má nútene uskutočniť, [...]“. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 41/2011-31, zo dňa 03.05.2011: „V tejto súvislosti je potrebné poukázať na právny výklad § 41 ods.1 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd povinný skúmať formálne a materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu (pozri napr. Tomašovič M.: Exekučný poriadok s komentárom, Poradca podnikateľa, 2006; tiež pozri ASPI, Komentár k Exekučnému poriadku § 41- § 42, J. Mazák). Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je okrem iného aj to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú (respektíve, či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia), a teda či nejde o rozhodnutie voči „non subjektu“. Ďalej je materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu aj to, či sú účastníci konania dostatočne individualizovaní, teda či nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho ide.“ V prípade Exekučného titulu je naplnená ako formálna, tak aj materiálna stránka jeho vykonateľnosti. Je zrejme, že Exekučný titul spĺňa všetky predpoklady vykonateľnosti stanovené procesnými predpismi štátu New Jersey (USA), podľa ktorých bol vydaný. Vykonateľnosť podľa práva štátu New Jersey (USA) bola potvrdená Súdnym príkazom Vrchného súdu štátu New Jersey, sp. zn. BER-C-393-07 (v angl. originály: order, Docket No. BER-C-393-07), zo dňa 05.07.2022. Formálna stránka vykonateľnosti Exekučného titulu je tak naplnená. Pokiaľ ide o materiálnu stránku vykonateľnosti, v Exekučnom titule sú Povinní jednoznačne individualizovaní a presne je stanovená aj ich povinnosť k spoločnej a nerozdielnej úhrade špecifikovaných čiastok Oprávnenému (tj. čiastky vyše 24 mil. USD spolu s ďalšími úrokmi).¹² Povinnosť k tejto úhrade predstavuje súdom nariadený odkup špecifikovaných podielov Oprávneného v spoločnostiach KPS a KDS, pričom splnením tejto uhradovacej povinnosti zo strany Povinných bude v zmysle práva štátu New Jersey predmetný výkup zrealizovaný.¹³ Zmienú platobnú povinnosť Povinných potvrdil Vrchný súd štátu New Jersey tiež vyššie uvedeným Súdnym príkazom zo dňa 05.07.2022, v ktorom - ako uvedené vyššie - skonštatoval právoplatnosť a vykonateľnosť Exekučného titulu. Z Exekučného titulu je pritom zrejme, že povinnými z neho sú Povinní. O nedostatku jednoznačnej individualizácie Povinných v Exekučnom titule nemôže byť ani reč, čo napokon jasne vyplýva aj zo samotného Vyjadrenia

P1 zo dňa 18.10.2022. Z argumentácie Povinného 1 v tomto exekučnom konaní vyplýva, že to je on, kto sa údajne nemohol ďalej brániť v súdnom konaní po vydaní Exekučného titulu (z dôvodu „núteného“ vycestovania z USA), resp. že na základe predmetného Exekučného titulu sa má viesť voči nemu a jeho synovi (Povinnému 2) údajné „duplicitné“ exekučné konanie v USA. Povinní tak veľmi dobre vedia, že Exekučný titul presne individualizuje práve ich. Skutočnosť, že Exekučný titul Povinného 1 Ing. Juraja Sipka označuje ako „George Sipko“ je nerozhodná, nakoľko Vrchný súd štátu New Jersey samozrejme v rozsiahlom súdnom spore detailne poznal Povinného 1 - vid' jeho presnú identifikáciu sudcom Hon. Robertom P. Contillom, ktorý vydal aj Exekučný titul, v zatýkacom rozkaze zo dňa 18.07.2018: „Na základe tohto Zatýkacieho rozkazu Vás týmto poverujem zatknúť Žalovaného menom GEORGE SIPKO, známeho tiež ako „Juraj Sipko“, (pohlavie - mužské, farba očí - hnedá, narodený 26.05.1951, SSN - začlenené, bytom: 23 Trotters Lane, Mahwah, New Jersey, 07930; číslo vodičského preukazu štátu New Jersey - začlenené, telefónne číslo 201-995-9424; slovenské rodné číslo: - začlenené, a predviesť ho na tento Súd, [...]“. V prípade Exekučného titulu niet pochyb o tom, že zaviazanými podľa neho sú Povinní, a že tieto osoby skutočne existovali v čase vydania Exekučného titulu a existujú aj dnes. Materiálna stránka vykonateľnosti Exekučného titulu je teda rovnako naplnená. Nakoniec, tu prejednávaný prípad ani nekorešponduje rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 164/1996, zo dňa 27.01.1997 publikovanému v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997, na ktorý Povinný 1 odkazuje. V ňom sa totiž ukladali povinnosti neexistujúcemu právnomu subjektu, ktorý vôbec nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti vo svojej právnej vete uviedol, že „sám osebe podnik, ktorého majiteľom je fyzická osoba, nie je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 1 Obchod. zákonníka; týmto podnikateľom je a môže byť len fyzická osoba, spôsobilá na práva a povinnosti podľa § 7 ods. 1 Obč. zákonníka.“ V tam prejednávanom prípade však „bola za účastníka vo vykonávanom rozsudku arbitrážneho súdu PR označená firma "Jimos, export-import P." Námietka Povinného 1 ohľadom údajného nesplnenia predpokladov formálnej a materiálnej vykonateľnosti je v skutočnosti len nezmyselnou snahou uložiť formálne požiadavky stanovené domácim procesným predpisom (dokonca obsolentným OSP) pre slovenské súdne rozhodnutia na amerického sudcu, ktorý však vydáva rozhodnutia podľa procesných predpisov svojho štátu (New Jersey). Americké súdy rozhodujúce v súlade s miestnym procesným právom neformálnejšie¹⁴ a s dôraz na podstatu sporu pritom - spolu s právnymi zástupcami Povinných - nemali žiadnu pochybnosť o tom, že účastníkmi konania pred nimi, v ktorom bol vydaný Exekučný titul, sú Povinní. Účelovo-formalistickú námietku Povinného 1 o nevykonateľnosti Exekučného titulu je preto nutné odmietnuť, keď Povinný 1 sa ňou pokúša len vyviazať sa zo svojej platobnej povinnosti podľa Exekučného titulu a zmariť jeho uspokojenie. Súdny príkaz Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, sp. zn. C-393-07 (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division, Bergen County, Docket No. BER-C-393-07) zo dňa 05.07.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise). Námietky Povinného 1 prezentované v tomto exekučnom konaní sú len ďalším jeho pokusom ako zmariť splnenie povinností uložených Exekučným titulom. Povinný 1 dúfa, že na druhý pokus bude úspešný aspoň pred slovenskými súdmi. Pred americkými súdmi, ktoré boli nútené na neho vydať zatýkací rozkaz potom, čo sa pokúsil zmariť Exekučný titul prevodmi vyše 19 miliónov dolárov z amerických účtov do zahraničia, takéto konanie Povinného 1 neslávilo úspech. Ani slovenský (exekučný) súd by nemal dať takýmto jeho pokusom priestor. Povinný 1 vo svojom Vyjadrení P1 zo dňa 18.10.2022 neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by uznanie a výkon Exekučného titulu mali byť podľa práva odmietnuté, resp. pre, ktoré by súd mal Návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť. Oprávnený tak zotrúva na svojom návrhu uvedenom v Návrhu na vykonanie exekúcie, tj. aby súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie a súdny exekútor následne vykonal exekúciu podľa Exekučného poriadku na splnenie Vymáhaného nároku z Exekučného titulu Povinnými. Oprávnený v súvislosti s týmto vyjadrením zároveň navyšuje uplatnené trovy exekúcie Oprávneného o čiastku 8.594,43 EUR (= 1/2 x 14.324,05 EUR) / t. j. jedna polovica základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon podľa Vyhlášky (toto vyjadrenie) / + 20% DPH), tj. trovy exekúcie Oprávneného tak v súhrne činia čiastku 25.813,75 EUR. Z vyššie uvedených dôvodov tiež Povinný 1 nemá nárok na náhradu trov exekučného konania, a jeho návrh na ich priznanie obsiahnutý vo Vyjadrení P1 zo dňa 18.10.2022 je tak nutné zamietnuť.“

K svojmu vyjadreniu zo dňa 22.12.2022 oprávnený pripojil: Príkaz, ktorým sa schvaľuje návrh žalobcu o pomoc pri uplatnení práv účastníka súdneho konania číslo spisu: C-393-07 zo dňa 03.07.2018 (ang. org. Order granting plaintiff's motion in aid of litigant's rights); Príkaz k návrhu rozhodnutý dňa 13.02.2020 (odvolací súd); Zatýkací rozkaz zo dňa 18.07.2018; Príkaz Najvyššieho súdu štátu New Jersey zo dňa 09.04.2021; Podanie žalobcu - odporcu Roberta Sipka na podporu návrhu na odmietnutie odvolaní;

Rozsudok vo forme stanoviska vo veci prevodov do zámoria; Podanie a prílohy žalovaných/odvolateľov spoločnosti Koger, Inc. a Georga Sipku proti návrhu na odmietnutie odvolaní.

Po preštudovaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie ako aj vyjadrenia povinného v 1. rade k uznaniu alebo výkonu cudzieho exekučného titulu súd dňa 03.01.2023 uznesením sp. zn. 57Ek/2468/2022 zamietol návrh oprávneného v časti trov exekúcie vo výške 8594,43 eur, ktoré boli uplatnené v rozpore s ustanovením § 199e Exekučného poriadku.

Po právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia dňa 11.01.2023 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Miroslava Zahorjana vydaním poverenia pod sp. zn. 57Ek/2468/2022 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2023:6122413959.2, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 246EX 23/23.

Upovedomenie o začatí exekúcie č. 246EX 23/23 zo dňa 11.01.2023 doručil exekútor právnomu zástupcovi (v tom čase povinného v 1./ rade) dňa 26.01.2023 (Dôkaz: elektronická doručenka). Povinnému v 2./ rade bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené k rukám splnomocnenca dňa 13.01.2023. Povinný v 2./ rade splnomocnil právneho zástupcu JUDr. Františka Komku dňa 31.01.2023.

Povinný v 1./ a v 2./ rade doručili exekútorovi prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 08.02.2023, v ktorom uviedli: „Súdny exekútor na základe poverenia, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica na vykonanie exekúcie čísl. 6122413959 zo dňa 11.01.2023, ktoré bolo doručené súdному exekútorovi toho istého dňa, vydal upovedomenie o začatí exekúcie s tým, že dňom 10.01.2023 sa začalo exekučné konanie oprávneného proti povinným na vymoženie pohľadávky: istiny 7 070 066,45 € a úroku z omeškania 2,25% ročne z vymáhanej istiny od 02.04.2022 do zaplatenia (do 11.01.2023) vo výške 124 210,41 € ako aj trov právneho zastúpenia 17 219,32 € a predbežných trov exekúcie 39 638,40 €. Následne dňa 12.01.2023 súdny exekútor vydal ďalšie rozhodnutie „upovedomenie o začatí exekúcie - OPRAVA“, ktorou došlo k oprave poverenia na vykonanie exekúcie v časti: vymoženie pohľadávky - úroky z omeškania od 19.08.2016 do 01.04.2022 vo výške 894 726,62 €. Upovedomenie o začatí exekúcie ako aj oprava poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnému Ing. Juraj Sipko bolo doručené jeho právnomu zástupcovi elektronicky dňa 26.01.2023 a upovedomenie o začatí exekúcie s opravou poverenia povinnému v druhom rade Rastislavovi Sipkovi do dnešného dňa nebolo doručené v zmysle § 61b ods. 1 EP podľa, ktorého upovedomenie o začatí exekúcie sa doručí oprávnenému a povinnému. Povinnému sa doručí do vlastných rúk, ak je povinný fyzická osoba, ustanovenie § 111 ods. 3 a § 116 ods. 2 CSP sa nepoužijú. Zo súdneho spisu v prejednávanej exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn: 57/Ek 2468/2022, povinný Ing. Juraj Sipko podal písomné podanie na základe výzvy exekučného súdu zo dňa 03.10.2022, v ktorom uviedol dôvody, ktoré bránia uznaniu alebo vykonaniu cudzieho exekučného titulu a z obsahu, ktorého vyplýva aby exekučný súd odmietol uznanie cudzieho exekučného titulu a návrh na vykonanie exekúcie zamietol. Tá istá výzva súdu v zmysle § 54 ods. 2 EP nebola doručená povinnému Rastislavovi Sipkovi do dnešného dňa do vlastných rúk a preto z tohto dôvodu tento povinný nemohol na takúto výzvu súdu v zákonnej lehote reagovať t.j. nemohol sa vyjadriť a uviesť dôvody, ktoré bránia uznaniu a vykonaniu cudzieho exekučného titulu. Exekučný súd na dôvody, ktoré bránia uznaniu a vykonaniu cudzieho exekučného titulu uvedené zo strany povinného Juraja Sipka v ničom nereagoval, jeho argumentáciu v plnej miere nebral do úvahy, nechal nepovšimnutú a doslova odignoroval čo ho viedlo k tomu, že dňa 10.01.2023 uznal cudzí exekučný titul a vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod čísl. 6122413959. Podľa všeobecnej a ustálenej judikatúry, ak bol určitej právnej otázke vyslovený právny názor v stanovisku Najvyššieho súdu SR, sú všetky súdy všeobecných súdov vrátane samotného Najvyššieho súdu SR povinné pri svojom rozhodovaní z neho vychádzať, lebo stanovisko je pre ne záväzné. Vyplýva to z postavenia Najvyššieho súdu SR, ktorý EX LEGE sleduje a vyhodnocuje právoplatné rozhodnutia súdov v občianskom súdnom konaní a na ich základe, v záujme jednotného rozhodovania súdov, zaujíma stanoviská v ich rozhodovacej činnosti vo veciach určitého druhu alebo charakteru a tak predurčuje ich následný postup aj v iných obdobných veciach (uplatňuje sa záväznosť súdnej judikatúry ERGA OMNES),(viď. rozsudok NSSR sp.zn.: 1Cdo 185/2006). právnej vety rozhodnutia NSSR, sp.zn.: 5Cdo 7/2010 vyplýva, ...k náležitosti exekučného titulu Najvyšší súd SR dáva do pozornosti rozhodnutie bývalého NS ČSSR týkajúce sa súdneho výkonu rozhodnutia (v zásade aplikovateľné aj na exekúciu, podľa exekučného poriadku) publikované pod R21/1981 Zb. rozhodnutí a stanovísk, z ktorého vyplýva, že predpokladom pre nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia je vedľa náležitosti návrhu vykonateľné rozhodnutie ako podklad tohto výkonu, t.j. listina vydaná k

tomu oprávneným orgánom, ktorá má potrebnú formu a obsah, a ktorá ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Je nevyhnutým predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí určené presným a nepochybným spôsobom. Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného, presné vymedzenie práv a povinností k plneniu, ako i presný rozsah a obsah plnenia. Rozhodnutie, ktoré tieto náležitosti nemá, nie je rozhodnutím vykonateľným a nemôže byť podkladom pre výkon rozhodnutia (viď. ÚSSR III. ÚS 41/2011). Súdna exekúcia môže byť nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu z a s t a v e n á. Fyzická osoba (súkromný podnikateľ - jednotlivec) musí byť jak na strane oprávneného tak na strane povinného presne individualizovaná v zmysle predtým platného § 42 ods. 3, § 79 ods. 1 OSP v súčasnosti § 133 ods. 1 CSP, podľa ktorého fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a právnická osoba sa v žalobe označuje názvom obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie ak je pridelené. Z originálu ako aj z overeného prekladu cudzieho exekučného titulu zo dňa 19.08.2016, ktorý ako to z návrhu na začatie exekúcie vyplýva, vydal vrchný súd Štátu NEW JERSEY divízia pre majetkové veci okres BERGEN, tak samotný žalobca ako aj všetci žalovaní (v 1 až 5 rade) nie sú presne individualizovaný označený, čo značí, že pokiaľ tieto náležitosti rozhodnutie, ktoré ma byť exekučným titulom n e m á preto nie je rozhodnutím vykonateľným a nemôže byť podkladom pre výkon rozhodnutia. Nedostatočná individualizácia oprávnenej a povinnej osoby nemôže byť konvalidovaná, spresňovaná dodatočne nikým t.j. samotnými účastníkmi prípadne i právnymi zástupcami, súdnym exekútorom ani exekučným súdom. Podľa platného EP súd preskúma návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a najmä exekučný titul. V súvislosti s tým skúma či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je v návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či je exekučný titul z predpokladov formálnych a materiálnych stránok vykonateľný. Základným procesným predpokladom oprávňujúcim na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je vykonateľné rozhodnutie. Vykonateľnosť rozhodnutí (exekučný titul) súd musí, je povinný skúmať tak z materiálnej ako aj formálnej stránky. Pod formálnymi predpokladmi vykonateľnosti rozumieme predpoklady stanovené právnou úpravou upravujúcou tvorbu exekučných titulov. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu je daná len vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného, presne vymedzenie práv a povinností, rozsah a obsah plnenia a stanovenie lehoty na plnenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti pre oboch povinných Ing. Juraja Sipka (ktorý je otcom oprávneného Roberta Sipka) a druhého povinného Rastislava Sipka je nepochopiteľný a až zaujatý postup exekučného súdu, ktorý závažným spôsobom nepostupuje v exekučnom konaní v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami exekučného poriadku ako aj nerešpektuje doterajšiu rozsiahlu judikatúru súvisiacu s prejednávaním tých istých respektíve obdobných vecí a absolútne sa žiadnym spôsobom nevyporiadal a nebral do úvahy materiálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu, ktorá nie je daná a je zrejmá vizuálne aj pre laickú verejnosť bez právnického vzdelania. Exekučný súd pri skúmaní či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti a či takýto návrh môže byť exekučným titulom a musí byť materiálne vykonateľný z čoho vyplýva, že procesné označenie účastníkov súdneho konania, t.j. žalobca a žalovaný musia byť presne individualizovaný z enunciatu rozsudku a návrhu na výkon rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že v súdnom rozhodnutí vrchného súdu štátu NEW JERSEY z 19.08.2016 sú ako žalobca tak žalovaní iba stroho označení iba menom a priezviskom bez ďalších zákonom obligatórne požadovaných identifikačných znakov uvedených v § 133 ods. 1 pre fyzické osoby a § 133 ods. 2 CSP pre právnické osoby a absencia presnej individualizácie oprávneného a povinných v rozhodnutí súdu plne absentuje a nemôže byť konvalidovaná až následne v návrhu na začatie exekučného konania, exekučný titul nie je teda po materiálnej stránke rozhodnutím vykonateľným, nemôže byť podkladom pre výkon rozhodnutia a pokiaľ bol exekúcia na základe takéhoto nevykonateľného rozhodnutia začatá, musí byť zo strany súdu v každom štádiu aj bez návrhu zastavená (R NSSR 21/81). Je potrebné skonštatovať, že už vizuálnym porovnaním účastníkov označených v súdnom rozhodnutí (Rastislav Sipko a George Sipko) vrátane označenia ďalších žalovaných obchodných spoločností a samotného návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že v súdnom rozhodnutí sú títo všetci žalovaní absolútne presne neindividualizovaní na rozdiel od návrhu na vykonanie exekúcie (dokonca nejaký Ing. Juraj Sipko, CSc., rodený Sipko s uvedením dátumu narodenia, rodného čísla a adresy bydliska ako aj Rastislav Sipko s týmito istými údajmi) pričom v rámci materiálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu takéto individualizované údaje účastníka exekučného konania nemôžu byť na rozdiel od exekučného titulu konvalidované ani nikým t.j. osobou oprávneného, súdneho exekútora ako aj exekučného súdu. Z ustanovenia § 61k ods. 1 EP vyplýva povinnosť súdu zastaviť exekučne konanie z úradnej povinnosti

(EX OFFO) teda bez zreteľa na to, či je takýto návrh podaný. Súd tak musí urobiť vždy ak sú splnené predpoklady uvedené vo vyššie citovanom ustanovení. Urobí tak aj vtedy, ak už vydal rozhodnutie, ktoré exekúciu umožňovalo (vydal poverenie na vykonanie exekúcie) alebo aj vtedy, ak exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie. Hoci ustanovenie § 61 ods. 1 EP *expressis verbis* neustanovuje povinnosť rozhodnúť o zastavení konania z úradnej povinnosti, v skutočnosti v tomto ustanovení uvedené sú tak závažného charakteru, že iba realizácia súdom môže dosiahnuť naplnenie základného princípu civilného súdneho konania v čl. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. podľa ktorého ...spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednávava a rozhoduje nezávislý a nestranný súd ako aj čl. 2 ods. 1 podľa, ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Je síce pravdou, že oprávnený v dôsledku naplňovania svojich ambícií i napriek tomu, že na území USA dlhodobo vedie voči nám obom povinným ako aj ďalším povinným spoločnostiam (právnickým osobám) nedostatočne označených na strane žalovaného, vedie viac ako 17 rokov súdne spory, výkon súdneho rozhodnutia čo má za následok spôsobovanie značných fyzických a psychických útrap, u nás oboch povinných pričom Juraj Sipko v dôsledku takýchto neoprávnených zásahov zo strany oprávneného po dlhšiu dobu trpí veľmi závažným neurologickým ochorením pokročilého štádia s obmedzenou pohyblivosťou spôsobujúcu imobilitu a pretrvávajúcimi kardiovaskulárnymi komplikáciami, Rastislav Sipko sa z podnetu a zásluh oprávneného aj v súčasnej dobe po dlhšiu dobu nachádza vo výkone trestu - vo väznici, exekučný titul síce existuje, ale tento exekučný titul je z vyššie uvedených tvrdení a dôvodov po materiálnej stránke nevymahateľný. Podľa § 50 ods. 3 EP ak sa v priebehu exekúcie zistí, že vec, právo alebo iná majetková hodnota je súčasne predmetom exekúcie podľa osobitného predpisu, prednosť ma exekúcia, v ktorej bola vec, právo alebo iná majetková hodnota postihnutá skôr. Pri jazykovom výklade tohto ustanovenia ...súčasne predmetom exekúcie vykonávanej podľa osobitného predpisu a *contrario*, takúto začatú exekúciu skôr podľa osobitného predpisu za takýto predpis je možné považovať platné právo na území USA, kde sa exekúcia dlhodobo vedie, nie je skončená a riadne sa v nej pokračuje. V exekučnej veci exekučný súd pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie postupoval aj v rozpore s ustanovením § 53 ods. 3 písm. g) EP podľa, ktorého súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne ak sa návrhom uplatňuje nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky a návrh je podaný po 3roch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu a to bez toho aby bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných 3 mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie alebo bez toho aby s povinným bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu 3 rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu. V návrhu na začatie exekúcie samotný oprávnený udáva, že cudzí exekučný titul je vykonateľný dňom 19.08.2016 a svoj návrh na vykonanie exekúcie podal až dňa 07.09.2022 teda viac ako po 6 rokoch. Novelizácia exekučného poriadku § 53 ods. 3 písm. g) EP bola zákonodarcom prijatá z jediného dôvodu aby v rámci prevencie sa predišlo tomu, že exekučný titul bude slúžiť veriteľovi ako cenný papier, ktorý si nechá špekulatívne odležať pokiaľ v neprospech dlžníka narastú úroky a prípadne ďalšie sankcie a až pred uplynutím premlčacej doby vyvolá exekúciu. V takýchto prípadoch preto bola zavedená osobitná civilnoprávna sankcia splnená s neskorším vyvolaním exekúcie podľa, ktorej bude veriteľ špekulatívne postihnutý následkom, že exekúcia nebude môcť byť začatá na vymoženie príslušenstva pohľadávky, ktoré vzniklo po vydaní exekučného titulu (viď. nález ÚSSR PL ÚS 6/2016 z 30.01.2019). Aj keď z pohľadu práva voči vedeniu exekúcie tieto námietky majú sekundárny charakter (primárne posúdenie spočíva v absencii materiálnej stránky začatej exekúcie z dôvodu nedostatku individualizácie účastníkov konania teda jak oprávneného tak aj povinných), oprávnený v dôsledku takéhoto nevykonateľného exekučného titulu v domovskej krajine USA si za pomoci zvolených zástupcov vymohol v rámci výkonu rozhodnutia sumy omnoho vyššie ako mu bola priznaná istina súdom pričom na úkor vymáhania istiny boli v jeho prospech vymáhané úroky z omeškania vo výške 2,25 % p.a. Pri výkone rozhodnutia na území USA oprávnený doslova v rámci speňaženia zlikvidoval všetok majetok žalovaných 1. KOGER INC, 2. KOGER DISTRIBUTED SOLUCIONS INC, 3. KOGER PROFESIONAL SERVICES INC, 4. KOGER LIMITED DUBLIN ktorých celková hodnota majetku vrátane akcií na obchodnom trhu presahoval cez 60 miliónov USD, ďalej speňažil predajom bytu v meste PASSAIC, NEW JERSEY, ktorý bol vo vlastníctve otca Juraja Sipko, a ktorý mal hodnotu 200 000,00 USD. Taktiež v štáte CONNECTICUT v mesiaci máj 2022 prebehol rozvodový súd Rastislava Sipka s jeho manželkou Kristínou, v ktorom sudca oprávnenému Robertovi priznal 65% z predaja ich domu, dom má trhovú hodnotu najmenej 11 miliónov USD a doposiaľ nebol predaný, jeho predaj realizuje Robert Sipko, pričom je potrebné očakávať, že odpredaj domu špekulatívne zrealizuje za čo najnižšiu kúpnu cenu. Čo sa týka výkonu a vymáhania pohľadávky oprávneného voči povinným (aj keď sa jedná o plnenie spoločne a nerozdielne, návrh na vykonanie exekúcie nesmeruje proti ďalším štyrom dlžníkom, obchodným spoločnostiam, oprávnený

výkon rozhodnutia na území USA realizuje špekulatívne, nezákonným spôsobom o čom v prílohe ako dôkaz predkladám „protinávrh“ Rastislava Sipka („RAS“ adresovaný samotnému sudcovi vyššieho súdu štátu New Jersey v origináli a úradnom preklade). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný Ing. Juraj Sipko a Rastislav Sipko doterajšie právne závery a procesný postup exekučného súdu považujú za svojvoľné, vysoko formalistické, vykazujúce prvky arbitrárnosti a v rámci poškodzovania práv povinných a zvýhodňovania oprávneného v rámci začatej exekúcie takéto konanie v rámci platnej zákonnej úpravy môže byť subsumované pod ustanovenie § 326a TZ (ohýbanie práva) podľa, ktorého kto ako sudca, príslušný sudca alebo rozhodca rozhodcovského súdu pri rozhodovaní svojvoľne uplatní právo a iného tým poškodí alebo zvýhodní sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Podľa § 326a ods. 2 TZ sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v ods. 1 na chránenej osobe alebo z osobitného motívu. Povinní 1. a 2. rade si uplatňujú náhradu trov celého exekučného konania v rozsahu 100%.“

Oprávnený sa k návrhu povinných na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 23.02.2023 prostredníctvom právneho zástupcu a uviedol: „I. DORUČENIE DO VLASTNÝCH RÚK - Povinný 2 v Návrhu na zastavenie exekúcie namieta, že mu údajne nebola do vlastných rúk doručená ani výzva Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „Exekučný súd“) podľa § 54 Exekučného poriadku v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022, ani upovedomenie Súdneho exekútora o začatí exekúcie (resp. jeho oprava) v prebiehajúcej exekúcii. Oprávnený o opodstatnenosti tejto námietky Povinného 2 pochybuje, nakoľko ani Exekučný súd, ani Súdny exekútor by podľa jeho názoru ďalej nerobil ďalšie kroky v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022, resp. v prebiehajúcej exekúcii, ak by z príslušného súdneho, resp. exekútorského spisu, nemali doručenkami za preukázané, že príslušnú výzvu, resp. upovedomenie, prevzal Povinný 2 - a to či už osobne alebo prostredníctvom nim splnomocneného splnomocnenca na prevzatie písomností - do vlastných rúk. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít v Slovenskej republike, podľa ktorej je písomnosť určená „do vlastných rúk“ adresáta tomuto takto riadne doručená aj vtedy, ak ju za neho prevzala osoba, ktorú k tomu adresát splnomocnil. Pod sp. zn. II. ÚS 363/2011 riešil Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnú sťažnosť povinného, v ktorej tento spochybňoval, že mu súdna exekútorka riadne do vlastných rúk doručila upovedomenie o začatí exekúcie. Od poštového podniku totiž upovedomenie o začatí exekúcie prevzal „len“ splnomocnenec povinného na preberanie poštových zásielok. Vo svojej ústavnej sťažnosti pritom povinný argumentoval takto: „Ja sa dlhodobo nezdržujem na území Slovenskej republiky a o celej záležitosti som sa dozvedel sprostredkovaním prostredníctvom mojich známych vo Veľkej Británii, ktorých kontaktoval môj strýko J. H., takže som sa ani nemohol dozvedieť o tom, že je proti mne vedené nejaké exekučné konanie a už toľko som nemohol voči nemu podať ja sám riadny opravný prostriedok.“ Predmetnú ústavnú sťažnosť povinného Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol svojim uznesením sp. zn. II. ÚS 363/2011, zo dňa 24.08.2011, ktoré okrem iného odôvodnil tým, že „prípadná námietka sťažovateľa [...] o tom, že sa o prebiehajúcom exekučnom konaní proti svojej osobe nemohol dozvedieť, by mohla byť opodstatnená iba vtedy, ak by sťažovateľ nebol na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených do vlastných rúk splnomocnil tretiu osobu v osobe splnomocnenca.“ Na toto rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky neskôr naviazal v inom súdnom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý sa vo svojom uznesení sp. zn. 3Obdo/28/2016 zo dňa 25.04.2016 oprel aj o právnu vetu zo zmienenej ústavy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 363/2011, zo dňa 24.08.2011 (viď citácia nižšie). Najvyšší súd Slovenskej republiky v súdnom konaní pod sp. zn. 3Obdo/28/2016 uzavrel, že riadne „do vlastných rúk“ adresáta bola doručená písomnosť (zmenkový platobný rozkaz), ktorú za neho prevzal splnomocnenec na základe plnomocenstva na preberanie zásielok, pričom na doručení bol umiestnený len jeho nečitateľný podpis a označenie „splnm.“. Príslušné plnomocenstvo pritom neobsahovalo žiadne obmedzenie v tom zmysle, že by sa nevzťahovalo na preberanie zásielok „do vlastných rúk“, tj. bolo koncipované všeobecne na preberanie zásielok. Z pohľadu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo tiež irelevantné, či písomnosť prevzatá splnomocnencom bola aj reálne odovzdaná skutočnému adresátovi. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 3Obdo/28/2016, zo dňa 25.04.2016 svoje právne posúdenie zhrnul nasledovne: „Na potvrdenie správnosti tohto záveru poukazuje Najvyšší súd Slovenskej republiky aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. 08. 2011 sp. zn. II. ÚS 363/2011. V tomto rozhodnutí Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pokiaľ sťažovateľ splnomocnil vo svojom mene na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených do vlastných rúk splnomocnenca, musí znášať aj následky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia, resp. so začatím riadneho plynutia lehôt na podanie zákonom prípustných opravných prostriedkov, tak ako keby si bol tieto prevzal osobne. Ak adresát zásielky splnomocnil na jej prevzatie inú osobu, považuje sa zásielka za doručenú okamihom, kedy ju prevzal splnomocnenec adresáta. Splnomocnením na preberanie

písomností preberá na seba ich adresát aj zodpovednosť za následky spojené s prevzatím zásielky prostredníctvom splnomocnenca (plynutie lehoty na splnenie povinnosti, plynutie lehoty na podanie opravného prostriedku, a pod.). V danom prípade žalovaní 2/ a 3/ ako splnomocnitelia splnomocnili Q. U. ako splnomocnenca v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka na zastupovanie so všetkými subjektmi v čase neprítomnosti na území Slovenskej republiky, na preberanie písomnosti a finančnej hotovosti, ktoré budú doručené na Slovensku poštu v Devínskej Novej Vsi (žalovaný 2/), resp. len na preberanie písomnosti a finančnej hotovosti, ktoré budú doručené na Slovensku poštu v Devínskej Novej Vsi (žalovaný 3/). Uvedené plnomocenstvá neobsahujú obmedzenie, že sa nevzťahujú na preberanie zásielok do vlastných rúk. Žalovaní 2/ a 3/ predloženými plnomocenstvami prejavili slobodne, vážne a zrozumiteľne vôľu, aby v čase ich neprítomnosti preberal všetky im adresované písomnosti nimi určený splnomocnenec. Pokiaľ na základe vystavených plnomocenstiev prevzala v mene žalovaných 2/ a 3/ zmenkový platobný rozkaz Q. U. ako ich splnomocnenec, je potrebné považovať zmenkový platobný rozkaz za účinne doručený žalovaným 2/ a 3/." Citovaným uznesením teda Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie adresáta, ktorým spochybňoval, že by mu prostredníctvom splnomocnenca mohla byť súdna písomnosť riadne doručená do vlastných rúk. Predmetné plnomocenstvo pritom splnomocnenca oprávňovalo všeobecne na preberanie zásielok a preberanie „do vlastných rúk“ nebolo osobitne vylúčené. V prípade, že Exekučný súd, resp. Súdny exekútor, doručil v tu prejednávanom prípade príslušnú písomnosť podľa § 54, resp. § 61b ods. 1 Exekučného poriadku osobe so splnomocnením od Povinného 2 na preberanie zásielok, bola príslušná písomnosť podľa zákona riadne doručená do vlastných rúk Povinného 2, a to aj v prípade, ak sa Povinný 2 nachádzal v zahraničí, resp. ak by sa o danej písomnosti nedozvedel (čo však nie je tento prípad - vid' nižšie). II. POVINNÍ UŽ ANI LEN NENAMIETAJÚ (NEJAKÉ) DÔVODY BRÁNIACE UZNANIU A VÝKONU V ZMYSLE ZÁKONA O MEDZINÁRODNOM PRÁVE SÚKROMNOM A PROCESNOM - Námietka, že v dôsledku údajného nedoručenia do vlastných rúk nemal Povinný 2 možnosť reagovať a uviesť dôvody, ktoré bránia uznaniu a výkonu cudzieho exekučného titulu, je bezobsažná. Aj keby - hypoteticky - nebola výzva podľa § 54 Exekučného poriadku Povinnému 2 riadne doručená, § 61k ods. 1 písm. c) v spojení s § 61 ods. 3 Exekučného poriadku umožňuje uplatniť dôvody, ktoré bránia uznaniu a výkonu cudzieho exekučného titulu v zmysle zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZMPS“) v návrhu na zastavenie, hneď potom, čo sa povinný o prebiehajúcej exekúcii dozvie. Povinný 2 však v podanom Návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadny dôvod brániaci v zmysle ZMPS uznaniu a výkonu cudzieho exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku). To napriek tomu, že jeho zvolený právny zástupca, ktorý od počiatku exekučného konania sp. zn. 57Ek/2468/2022 zastupoval aj jeho otca - Povinného 1, má rozsudok Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division - General Equity, Bergen County) (ďalej len „Vrchný súd New Jersey“), sp. zn. C-393-07 (v angl. originály: Docket No. C-393-07), zo dňa 19.08.2016 (ďalej ako „Rozsudok“ alebo aj ako „Exekučný titul“) a všetky s ním súvisiace prílohy a dokumenty dlhodobo k dispozícii a v minulosti takéto dôvody namietal vo vzťahu k Povinnému 1. Pokiaľ ide o výtku, ktorú Povinní adresujú Exekučnému súdu, ktorý údajne pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie dôvody brániace v zmysle ZMPS uznaniu a výkonu cudzieho exekučného titulu namietané Povinným 1 „nechal nepovšimnúť“ a „doslova odignoroval“, táto nemá žiaden reálny základ. Vážne a nepresvedčivé tvrdenia o tom, že zo strany súdov štátu New Jersey (USA) nebolo účastníkovi súdneho konania údajne umožnené zúčastňovať sa na konaní, brániť svoje práva, namietat skutkové okolnosti a navrhovať dôkazy, čím malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, boli - a sú - jednoznačne vyvrátené predloženými dôkazmi, pričom procesná história prejednávania sporu pred súdmi v štáte New Jersey bola dramaticky odlišná od tvrdení Povinného 1. V súlade s právom štátu New Jersey bol Exekučný titul (tj. rozsudok Vrchného súdu New Jersey, ktorý bol formálne vyhotovený dňa 19.08.2016) vo forme tzv. stanoviska súdu (v angl. originály: court's opinion) už dňa 27.07.2016 súdom oznámený a doručený účastníkom súdneho konania, tj. aj Povinným.2 Exekučný titul takto Povinným oznámený im ukladal uhradiť Oprávnenému vyše 18 mil. USD spolu s úrokmi. Hneď potom, čo bol Exekučný titul vo forme tzv. stanoviska súdu Povinným oznámený, začali títo prevádzať finančné prostriedky, ktoré mali slúžiť na jeho uspokojenie, ktorých existenciu však pred Vrchným súdom New Jersey zatajili, do zahraničia (najmä na Slovensko). Ešte pred formálnym vydaním Exekučného titulu dňa 19.08.2016 stihli Povinní previesť spolu vyše 19 mil. USD z dosahu americkej jurisdikcie na účty do zahraničia. Vrchný súd New Jersey sa vo svojom Rozhodnutí po pojednávaní s dokazovaním (v angl. originály: Decision Following Evidentiary Hearing), sp. zn. C-393-07, zo dňa 03.07.2018 (ďalej len „Rozhodnutie Vrchného súdu New Jersey zo dňa 03.07.2018“) k tomuto skutkovému deju vyjadril nasledovne: „George a Ras mali spoločne prostriedky vo výške 20 miliónov USD na rôznych amerických

účtoch. [...] Existenciu týchto prostriedkov nezverejnili. Naopak, odo dňa, kedy sa dozvedeli o priznaní sumy 18 miliónov USD proti nim zo dňa 27.07.2016, George a Ras previedli sumu 20 miliónov USD do zámoria. Konkrétne do jedného (1) dňa od doručenia rozsudku vo forme tzv. stanoviska (opinion) súdu z 27.07.2016, ktorým súd priznal sumu 18 260 257,00 USD proti nim, zahájili George a Ras prevod sumy 20 miliónov USD na zámorské účty na ich rodnom Slovensku. Do 11.08.2016 - teda pätnásť (15) dní od doručenia súdneho rozhodnutia proti nim - George a Ras previedli celkovo sumu 19 292 088,00 USD prostredníctvom desiatich (10) samostatných transakcií z osobných účtov tu v Spojených štátoch na účty na Slovensku. Tieto transakcie sú uvedené ako Dôkaz žalobcu č. 204. Prevody boli vykonané rodinným príslušníkom Georgea a Rasa. Ako je uvedené v rozhodnutí tohto súdu z 13.02.2017, George a Ras neustále zatajovali tieto prevody do zámoria od neskorého júla 2017 [správne: 2016 - pozn. Oprávneného] - kedy bol v ich neprospech vydaný rozsudok - až do 14.01.2017, a potom (ich zverejnili - pozn. prekladateľa) len v odpovedi na súdom uložené zverejnenie údajov.“ Vrchný súd New Jersey neuveril tvrdeniam Povinných, ktorí sa rôznymi spôsobmi snažili ospravedlniť tieto finančné transakcie, pričom vo svojom rozhodnutí hodnotil nepoctivé počínanie Povinných mimoriadne rázne a priamo: „Keď nakoniec došlo k odhaleniu prevodov do zámoria, žalovaní George a Ras Sipko tvrdili, nevierohodne, že prevody do zámoria nemali nič spoločné s rozsudkom súdu z 27.07.2016 vydaným proti nim. Tvrdili, opäť nevierohodne, že platby sa uskutočnili za účelom splatenia dlhu voči rodinnému príslušníkovi Jozefovi Záhorjanovi. [...] To, čo George a Ras predkladajú, je údajná záložná zmluva, ktorá, ako tvrdia, dokazuje transakciu, ktorá je v podstate hypotékou. Napriek početným žiadostiam žalobcu a Finančného agenta nebola v tomto prípade predložená žiadna skutočná originálna záložná zmluva. A čo je najpodstatnejšie, údajné záložné zmluvy neboli nikdy zapísané na príslušnom registri na Slovensku. [...] Zistil som [uvádza sudca Robert P. Contillo, J.S.C. - pozn. Oprávneného], že k zápisu nedošlo, nakoľko (údajná záložná zmluva - pozn. prekladateľa) nejstvovala; je to výmysel - fabulácia pre účely súdneho sporu - dodatočne vykonštruovaná na podporu nepravdivého tvrdenia o pôžičke vo výške 17 miliónov USD. Podobne aj údajné potvrdenie o splatení prostriedkov, na ktorom sa nachádza údajný podpis bratranca-veriteľa Josefa Záhorjana, je výmysel, vytvorený s cieľom dodať dôveryhodnosť vykonštruovanej historke o údajnej pôžičke, ktorú údajne splatili George a Ras po tom, čo im bolo doručené rozhodnutie o priznaní sumy 18 miliónov USD proti nim v danom prípade. [...] Neexistovala žiadna pôžička bratranca Josefa Záhorjana a ani žiadne splatenie pôžičky Josefovi. Je to jednoducho vymyslená historka, ktorá má zamaskovať zúfalú snahu utajene previesť majetok do zámoria rodinným príslušníkom s cieľom ukryť peniaze pred Robertom a jeho právnymi zástupcami a aby ich nebolo možné použiť na zloženie zábezpeky pre odvolanie. Týmto sa tieto nevierohodné (tvrdenia) a takmer sarkastické výmysly nekončia. Peňažné prostriedky neboli ani len zaslané údajnému veriteľovi Josefovi Záhorjanovi. Boli zaslané iným príbuzným, Márii Bittnerovej, Igorovi Bittnerovi a ďalšej príbuznej Alexyovej. Obhajoba tvrdí, že George a Ras chceli preukázať, že dlh zaplatili. Tento výmysel nedáva zmysel. [...] Dôvod, prečo došlo k odčerpaniu sumy 20 miliónov USD z tejto krajiny na Slovensko a jej tajnému prerozdeleniu príbuzným v zámorí, bol ten, že George a Ras podľahli panike, keď súd priznal sumu 18 miliónov USD v prospech Roberta proti nim, a zúfalo sa snažili odčerpať prostriedky mimo krajiny a mimo jeho dosahu. [...] Zmluva o pôžičke je ďalšou dezinformáciou, cynicky vytvorenou na podporu vykonštruovaného tvrdenia o pôžičke.“ V nadväznosti na vyššie uvedené nepoctivé prevody viac než 19 mil. USD z amerických účtov Povinných na Slovensko, ktorých cieľom bolo zmariť uspokojenie Exekučného titulu, podal Oprávnený pred americkým súdom tzv. návrh na pomoc pri uplatnení práv účastníka súdneho konania (v angl. originály: Motion in Aid of Litigant's Rights). Vo svojom návrhu Oprávnený žiadal, aby súd v súlade s americkým právom prinútil Povinných vrátiť prevedené peniaze späť do USA, a to pod sankciou uväznenia Povinných, dokedy tak neurobia. Dňa 03.07.2018 vydal Vrchný súd New Jersey súdny príkaz (v angl. originály: Order Granting Plaintiff's Motion in Aid of Litigant's Rights), sp. zn. C-393/07 (ďalej len „Príkaz Vrchného súdu New Jersey zo dňa 03.07.2018“), ktorým vo výroku nariadil: „1. Týmto Súd konštatuje, že žalovaní George Sipko a Ras Sipko porušujú práva účastníka súdneho konania. [...] 3. Žalovaným Georgeovi Sipkovi a Rasovi Sipkovi sa nariaďuje, aby najneskôr dňa 16.07.2018 vrátili sumu 18 miliónov USD. Suma 16 miliónov USD je približný zostatok splatný podľa Rozsudku. Vrátené prostriedky sa použijú na plnenie povinnosti stanovenej v Rozsudku s tým, že 2 milióny USD budú viazané na poplatky a náklady žalobcu súvisiace s jeho návrhom. 4. Ak žalovaní nesplnia súdom nariadenú povinnosť vrátiť finančné prostriedky do 16.07.2018, dostavia sa dňa 19.07.2018 o 10.30h na súd, aby boli odoslaní do väznice okresu Bergen, kde zostanú každý víkend, až kým Príkaz nesplnia.“ Povinným bolo teda súdne nariadené vrátiť prevedené peňažné prostriedky alebo sa dňa 16.07.2018 dostaviť pred Vrchný súd New Jersey s tým, že budú poslaní do väzenia okresu Bergen. Za týchto okolností sa Povinný 1 rozhodol objednať si letenku smerom Praha a zostal žiť a bývať na Slovensku. Povinný 2 sa rozhodol inak a skončil vo väzení, kde sa

podľa Návrhu na zastavenie exekúcie nachádza dodnes. Predmetné peňažné prostriedky Povinní do dnešného dňa - v rozpore s Prikazom Vrchného súdu New Jersey zo dňa 03.07.2018 - nevrátili. V nadväznosti na nevrátené peňažné prostriedky a nedostavenie sa Povinného 1 pred súd bol Vrchným súdom New Jersey dňa 18.07.2018 na Povinného 1 vydaný zatýkací rozkaz (v angl. originály: Warrant for Arrest), sp. zn. BER-C-393/07. Na základe svojho konania sa tak podľa procesného práva štátu New Jersey Povinný 1 stal osobou na úteku (v angl. originály: Fugitive). Tieto skutočnosti Povinný 1 v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 nezmienil, a nezmieňujú ich ani Povinní vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie. Rovnako tak nezmienili - a ani nezmieňujú -, že proti Exekučnému titulu (ako aj ďalším súvisiacim súdnym rozhodnutiam) ďalej - prostredníctvom svojich právnych zástupcov - brojili na všetkých súdnych inštanciách v štáte New Jersey, až po Najvyšší súd štátu New Jersey (v angl. originály: Supreme Court of New Jersey) (ďalej len „Najvyšší súd štátu New Jersey“). Súdny štátu New Jersey sa s ich tvrdeniami a argumentáciou detailne zaoberali, avšak nepovažovali ju ani za presvedčivú, ani za súladnú s právom. (V podrobnostiach vid' tiež časť V. ŽIADNY ROZPOR S § 53 ODS. 3 PÍSM. G) EXEKUČNÉHO PORIADKU nižšie) Rovnako tak Exekučný súd v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a dôkazy jednoducho neuveril pravdivosti tvrdení o porušení práva na spravodlivý proces pred súdmi štátu New Jersey. Ostatne, tomu, že pre Exekučný súd neboli vymyslené tvrdenia Povinných relevantné, sa nemožno ani diviť, keďže - podľa predložených rozhodnutí amerických súdov (a teda nie tvrdení Oprávneného!) - sa Povinní v súvislosti s vydaním Exekučného titulu rozhodli zatajiť a previesť z dosahu amerických justičných orgánov peňažné prostriedky vo výške približne 19 mil. USD, ktoré mali slúžiť na uspokojenie nárokov Oprávneného podľa Exekučného titulu, a príslušný americký súd preto musel v júli 2018 rozhodnúť o povinnosti Povinných vrátiť tieto peniaze s tým, že ak tak Povinní neurobia, budú v súlade s právom štátu New Jersey uväznení. Povinní však peniaze nevrátili. Povinný 1 v júli 2018 radšej opustil USA a po vydaní zatýkacieho rozkazu sa stal v zmysle procesného práva štátu New Jersey osobou na úteku. Povinný 2 bol dokonca uväznený. Postup Exekučného súdu v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 tak nie je nijak zaujatý (ako sa snažia tvrdiť Povinní), ale vo svetle predložených dôkazov je absolútne logický, správny a zákonný. Napokon, Povinní - s ohľadom na jednoznačnú dôkaznú situáciu ohľadom priebehu súdneho konania v štáte New Jersey (USA) - už v Návrhu na zastavenie exekúcie ani len sami netvrdia akýkoľvek dôvod brániaci v zmysle ZMPS uznaniu a výkonu cudzieho exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku). Dôkaz: - Rozhodnutie Vrchného súdu New Jersey po pojednávaní s dokazovaním (v angl. originály: Decision Following Evidentiary Hearing), sp. zn. C-393-07, zo dňa 03.07.2018 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); - Súdny príkaz Vrchného súdu New Jersey (v angl. originály: Order Granting Plaintiff's Motion in Aid of Litigant's Rights), sp. zn. C-393-07, zo dňa 03.07.2018 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); - Zatýkací rozkaz Vrchného súdu New Jersey (v angl. originály: Warrant for Arrest), sp. zn. BER-C-393/07, zo dňa 18.07.2018 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); III. FORMÁLNE A MATERIÁLNE VYKONATEĽNÝ EXEKUČNÝ TITUL - Povinným je zrejmé, že neexistuje žiadny dôvod brániaci v zmysle ZMPS uznaniu a výkonu Exekučného titulu, a teda ani dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku). Povinným preto nezostáva nič iné len zopakovať argumentáciu z vyjadrenia Povinného 1 zo dňa 18.10.2022 (ďalej len „Vyjadrenie P1 zo dňa 18.10.2022“) o tom, že Exekučný titul údajne nespĺňa predpoklady materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia podľa Exekučného poriadku - a to preto, že Exekučný titul údajne nedostatočne individualizuje Povinných. Túto účelovú argumentáciu však už Exekučný súd odmietol, a Povinní vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie (str. 3 až 6) neprinášajú po právnej, ani skutkovej stránke nič nové, tj. nič, čo by nebolo argumentované už vo Vyjadrení P1 zo dňa 18.10.2022. Oprávnený tak v nasledujúcom len stručne zhrnie, prečo argumentácia Povinných neobstojí. Podľa judikatúry, na ktorú sa v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 odvolával samotný právny zástupca Povinných (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 164/1996, zo dňa 27.01.1997 publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997), môže byť exekúcia nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 95/2010, zo dňa 22.06.2010: „Vykonateľnosť má svoju materiálnu a formálnu stránku. Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu oproti tomu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu

vymáhaného nároku [...] a jeho rozsahu. Výsledkom splnenia uvedených požiadaviek formálnej a hlavne materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je exekučný titul, ktorý presne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov tak, aby z neho bolo zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť, [...]“ Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 41/2011-31, zo dňa 03.05.2011: „V tejto súvislosti je potrebné poukázať na právny výklad § 41 ods.1 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd povinný skúmať formálne a materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu (pozri napr. Tomašovič M.: Exekučný poriadok s komentárom, Poradca podnikateľa, 2006; tiež pozri ASPI, Komentár k Exekučnému poriadku § 41- § 42, J. Mazák). Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je okrem iného aj to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú (respektíve, či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia), a teda či nejde o rozhodnutie voči „non subjektu“. Ďalej je materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu aj to, či sú účastníci konania dostatočne individualizovaní, teda či nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho ide.“ V prípade Exekučného titulu je naplnená nielen formálna,⁹ ale aj Povinnými namietaná materiálna stránka jeho vykonateľnosti - v Exekučnom titule sú Povinní jednoznačne individualizovaní a presne je stanovená aj ich povinnosť k spoločnej a nerozdielnej úhrade špecifikovaných čiastok Oprávnenému.¹⁰ Povinnosť k úhrade špecifikovaných čiastok predstavuje súdom nariadený odkup obchodných podielov Oprávneného v spoločnosti KOGER PROFESSIONAL SERVICES, INC. (ďalej len „KPS“) a v spoločnosti KOGER DISTRIBUTED SOLUTIONS (ďalej len „KDS“), pričom splnením tejto uhradzovacej povinnosti zo strany Povinných bude v zmysle práva štátu New Jersey predmetný výkup zrealizovaný.¹¹ Zmienú platobnú povinnosť Povinných potvrdil Vrchný súd štátu New Jersey tiež svojim súdnym príkazom, sp. zn. BER-C-393-07 (v angl. originály: order, Docket No. BER-C-393-07), zo dňa 05.07.2022, v ktorom - ako už uvedené - skonštatoval právoplatnosť a vykonateľnosť Exekučného titulu. Z Exekučného titulu je zrejmé, že povinnými z neho sú Povinní. O nedostatku jednoznačnej individualizácie Povinných v Exekučnom titule nemôže byť ani reč, čo napokon jasne vyplýva ako zo samotného Vyjadrenia P1 zo dňa 18.10.2022, tak aj z podaného Návrhu na zastavenie exekúcie. Z argumentácie Povinného 1 vo Vyjadrení P1 zo dňa 18.10.2022 vyplýva, že to je on, kto sa údajne nemohol ďalej brániť v súdnom konaní po vydaní Exekučného titulu (z dôvodu „núteného“ vycestovania z USA), resp. že na základe predmetného Exekučného titulu sa má viesť voči nemu a jeho synovi (Povinnému 2) údajné „duplicitné“ exekučné konanie v USA. Povinní tak veľmi dobre vedia, že Exekučný titul presne individualizuje práve ich. Skutočnosť, že Exekučný titul Povinného 1 Ing. Juraja Sipka označuje ako „George Sipko“ je nerozhodná, nakoľko Vrchný súd štátu New Jersey samozrejme v rozsiahlom súdnom spore detailne poznal Povinného 1 - vid' jeho presnú identifikáciu sudcom Hon. Robertom P. Contillom, ktorý vydal aj Exekučný titul, v zatýkacom rozkaze zo dňa 18.07.2018: „Na základe tohto Zatýkacieho rozkazu Vás týmto poverujem zatknúť Žalovaného menom GEORGE SIPKO, známeho tiež ako „Juraj Sipko“, (pohlavie - mužské, farba očí - hnedá, narodený 26.05.1951, SSN - začíernené, bytom: 23 Trotters Lane, Mahwah, New Jersey, 07930; číslo vodičského preukazu štátu New Jersey - začíernené, telefónne číslo 201-995-9424; slovenské rodné číslo: - začíernené, a predviesť ho na tento Súd, [...]“. Svoju umelú argumentáciu o „nedostatočnej“ individualizácii Povinných v Exekučnom titule, resp. o „vizuálnej“ rozdielnosti označenia osôb v ňom, Povinní dokonale popierajú vlastným Návrhom na zastavenie exekúcie, kde na str. 6 a 8 uvádzajú viacero pozoruhodných „náhod“: Exekučný titul existuje. Oprávnený vedie v USA voči nim výkon tohto súdneho rozhodnutia (v rozsahu istiny a úrokov z omeškania priznaných - čuduj sa svete! - presne vo výške 2,25% p.a. podľa Exekučného titulu). Majetok patriaci Povinnému 1 (ktorý je celkom „náhodou“ otcom Povinného 2) a Povinnému 2 (ktorý mal, asi opäť celkom „náhodou“, za manželku Kristínu) sa v USA speňažuje a započítava práve na Exekučný titul, o čom dokonca Povinní predkladajú dôkaz - protinávrh Rastislava „Rasa“ Sipka podaný jeho (poslednými) americkými právnymi zástupcami, advokátskou kanceláriou NEWMAN, SIMPSON & COHEN, LLP, zo dňa 27.06.2022 (ďalej len „Protinávrh Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022“). A nakoniec, v dôsledku súdneho výkonu Exekučného titulu majú byť obom Povinným spôsobované fyzické a psychické útrapy (Povinnému 1 zdravotného charakteru a Povinný 2 má byť v tejto súvislosti vo väzení). Povinní tak sami, vo svojom vlastnom Návrhu na zastavenie exekúcie, preukazujú nevierohodnosť a nezmyselnosť svojej argumentácie o „nedostatočne individualizovanom“ Exekučnom titule. Skutočnosti, ktoré uvádzajú, jednoznačne svedčia o tom, že Povinných možno na základe Exekučného titulu bezpečne identifikovať (a dokonca tak už identifikovaní aj boli) - a teda materiálna vykonateľnosť, ako ju sami Povinní definujú na str. 4 svojho Návrhu na zastavenie exekúcie, je naplnená. V prípade Exekučného titulu teda niet pochyb o tom, že zaviazanými podľa neho sú Povinní, a že tieto osoby skutočne existovali v čase vydania Exekučného titulu a existujú aj dnes. Materiálna stránka vykonateľnosti Exekučného titulu je teda rovnako naplnená. Námietka Povinných ohľadom údajného nesplnenia predpokladov materiálnej vykonateľnosti je v skutočnosti len nezmyselnou snahou uložiť formálne požiadavky stanovené domácim

procesným predpisom (§ 133 CSP) pre slovenské súdne rozhodnutia na amerického sudcu, ktorý však vydáva rozhodnutia podľa procesných predpisov svojho štátu (New Jersey). Americké súdy rozhodujúce v súlade s miestnym procesným právom neformálnejšie 13 a s dôraz na podstatu sporu prítom - spolu s americkými právnymi zástupcami Povinných - nemali žiadnu pochybnosť o tom, že účastníkmi konania pred nimi, v ktorom bol vydaný Exekučný titul, sú Povinní. Účelovo-formalistickú námietku Povinných o nevykonateľnosti Exekučného titulu, ktorou sa Povinní pokúšajú len vyviazať zo svojich platobných povinností podľa Exekučného titulu a zmariť jeho uspokojenie, už Exekučný súd správne vyhodnotil pri rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Povinní nič nové v tejto súvislosti netvrdia - iba ďalej potvrdzujú, že z Exekučného titulu sú zaviazaní oni sami, a tento ich bezpochyby identifikuje. Na zastavenie exekúcie podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku preto neexistuje žiaden právny dôvod. Dôkaz: - Súdny príkaz Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, sp. zn. C-393-07 (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division, Bergen County, Docket No. BER-C-393-07) zo dňa 05.07.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise). IV. K § 50 ODS. 3 EXEKUČNĚHO PORIADKU - Exekučný súd už v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 správne odmietol nezmyselnú námietku o nemožnosti oprávneného viesť exekúciu v Slovenskej republike (na majetok povinného v Slovenskej republike), ak zároveň oprávnený vedie exekúciu v inom štáte (na iný majetok povinného nachádzajúci sa v tomto inom štáte). Neexistuje totiž jediný rozumný dôvod, prečo by oprávnený nemal mať možnosť uspokojiť svoje nároky priznané mu exekučným titulom - samozrejme v rozsahu, v ktorom sú ešte neuspokojené - všade tam, kde sa exekvovateľný majetok povinného (dlžníka) nachádza, tj. ak sa tento majetok nachádza v rôznych krajinách, je absolútne logické a pochopiteľné, že oprávnený sa usiluje postihnúť ho súčasne (paralelne) vo všetkých dotknutých krajinách. Takýto postup oprávneného predstavuje vo svete štandard, a nejde o žiadnu „duplicitnú“ exekúciu. Slovenské exekučné právo z tohto princípu (tak isto ako ostatné civilizované právne poriadky) vychádza, a bráni len tomu, aby v Slovenskej republike neprebíhali z jedného exekučného titulu paralelne dve slovenské exekučné konania prebiehajúce podľa Exekučného poriadku (§ 50 ods. 2 Exekučného poriadku). Povinní sa teraz vyššie uvedenú - odmietnutú - námietku pokúšajú „resuscitovať“ nezmyselným výkladom § 50 ods. 3 Exekučného poriadku, a dosiahnuť tak zastavenie prebiehajúcej exekúcie z dôvodu, že sa voči ním má na základe Exekučného titulu viesť exekúcia v USA. Ani § 50 ods. 3 Exekučného poriadku však Povinným nepomáha. Ustanovenie § 50 ods. 3 Exekučného poriadku totiž vôbec nedopadá na situáciu, na ktorú sa ju snažia svojim „jazykovým“ výkladom „našit“ Povinní. Žiadna vec, právo, ani iná majetková hodnota, ktorá je predmetom prebiehajúcej exekúcie (vykonávanej Súdnym exekútorom), nie je súčasne predmetom žiadnej inej exekúcie - a Povinní toto ani nepreukazujú. Majetkové hodnoty, ktoré Súdny exekútor postihuje, sú výlučne majetkové hodnoty nachádzajúce sa v Slovenskej republike (kde ostatne Súdny exekútor môže jedine vykonávať svoju právomoc). Tieto majetkové hodnoty (nachádzajúce sa v Slovenskej republike) nie sú predmetom žiadnej americkej exekúcie. Ustanovenie § 50 ods. 3 Exekučného poriadku určuje, ktorá zo súbežne prebiehajúcich exekúcií postihujúcich konkrétnu (tú istú) vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu má mať prednosť. 16 To nie je náš prípad. Navyše, predmetné ustanovenie § 50 ods. 3 Exekučného poriadku sa dotýka (súbežne prebiehajúcej) exekúcie podľa osobitného predpisu. Ani pri najširšom možnom výklade nespadá pod pojem „osobitný predpis“ v zmysle slovenských legislatívnych pravidiel „platné právo na území USA“, ako sa absurdne snažia argumentovať Povinní. „Osobitným predpisom“ je vždy zákon Slovenskej republiky. To je ostatne zrejmé aj z konkrétneho legislatívneho odkazu uvedeného v § 50 ods. 3 Exekučného poriadku, ktorý odkazuje na (súbežne prebiehajúcu) exekúciu podľa domácich právnych predpisov - najmä exekúciu podľa zákona č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, v znení neskorších predpisov, exekúciu podľa zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, exekúciu podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších predpisov a exekúciu podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov. S ohľadom na vyššie uvedené teda ustanovenie § 50 Exekučného poriadku neposkytuje žiaden dôvod na zákonné zastavenie prebiehajúcej exekúcie. V. ŽIADNY ROZPOR S § 53 ODS. 3 PÍSM. G) EXEKUČNĚHO PORIADKU - Povinní vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie argumentujú, že Exekučný súd pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie postupoval v rozpore s ust. § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku. Údajne preto, že v návrhu na vykonanie exekúcie mal samotný Oprávnený uviesť, že Rozsudok (tj. Exekučný titul) je vykonateľný dňom 19.08.2016, zatiaľ čo svoj návrh na vykonanie exekúcie podal Oprávnený až dňa 07.09.2022 (ďalej len „Návrh na vykonanie exekúcie“). Exekučný súd pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie nijako nepochybil, a v tejto súvislosti nie je daný ani žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to ani v časti. Tvrdenie Povinných o tom, že

Oprávnený v Návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že Rozsudok (Exekučný titul) bol vykonateľný dňom 19.08.2016 nie je pravdivé. Oprávnený vo svojom Návrhu na vykonanie Exekúcie uviedol, že Rozsudok bol vydaný dňa 19.08.2016 a je vykonateľný dňom 05.07.2022. Dátum 05.07.2022 totiž zodpovedá dňu, kedy Vrchný súd New Jersey svojim súdnym príkazom, sp. zn. BER-C-393-07 (v angl. originály: order, Docket No. BER-C-393-07) zo dňa 05.07.2022 (ďalej len „Súdny príkaz zo dňa 05.07.2022“) obnovil (v angl. originály: reinstated) Rozsudok, ktorý bol, minimálne pokiaľ ide o jeho quantum (výšku), dovtedy zrušený rozsudkom (v angl. originály: Opinion), sp. zn. A-0495-16T2, A-3129-16T2, zo dňa 19.08.2020 (ďalej len „Odvolací rozsudok“) vydaným Odvolacou divíziou Vrchného súdu štátu New Jersey (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Appellate Division) (ďalej len „Odvolací súd“). Povinní totiž predtým napadli Rozsudok odvolaním (v angl. originály: appeal) na Odvolacom súde.17 Odvolacím rozsudkom Odvolací súd síce zhodne s Vrchným súdom New Jersey potvrdil samotný výkup (v angl. originály: buyout) obchodných podielov Oprávneného v spoločnostiach KPS a KDS, avšak vec mu vrátil na nové prejednanie (v angl. originály: remand the matter to the trial court), a to v rozsahu určenia, či by sa na výkupnú cenu nemala vzťahovať zľava za relatívne nižšiu predajnosť (likviditu) (v angl. originály: marketability discount) predmetných obchodných podielov.18 Inými slovami, Odvolací súd nevyhovел odvolaniu čo do základu nároku (tj. potvrdil samotnú povinnosť výkupu), ale vyhovел odvolaniu čo do výšky nároku (tj. nepotvrdil ocenenie spoločností, a teda výšku výkupnej ceny za obchodné podiely a tomu zodpovedajúcu výšku platobných povinností podľa Rozsudku vrátane výšky úrokov z omeškania) a vec vrátil prvostupňovému súdu k novému rozhodnutiu. K dovolaniu Oprávneného následne Najvyšší súd štátu New Jersey (v angl. originály: Supreme Court of New Jersey) (ďalej len „Najvyšší súd štátu New Jersey“) ako posledná inštancia v danej veci dňa 23.06.2022 vydal rozsudok, sp. zn. 085022, (v angl. originály: Docket No. 085022) (ďalej len „Rozsudok Najvyššieho súdu štátu New Jersey“), ktorým zrušil Odvolací rozsudok Odvolacieho súdu a vrátil vec Vrchnému Súdu New Jersey ako prvostupňovému súdu, aby ten obnovil (v angl. originály: reinstated) Rozsudok. Viazaný Rozsudkom Najvyššieho súdu štátu New Jersey následne - ako už bolo uvedené vyššie - Vrchný súd New Jersey Súdnym príkazom zo dňa 05.07.2022 obnovil (v angl. originály: reinstated) svoj Rozsudok, a zároveň až v tomto časovom okamihu výslovne potvrdil, že Rozsudok je právoplatný a vykonateľný voči Povinným a nemožno ho ďalej napadnúť žiadnym ďalším opravným prostriedkom (v angl. originály: final and fully enforceable against defendants, and is not subject to further appeal). Vyššie uvedené skutočnosti uviedol Oprávnený už vo svojom Návrhu na vykonanie exekúcie. Tieto skutočnosti neboli nijak spochybnené ani v odpovedi na Návrh na vykonanie exekúcie (Vyjadrenie P1 zo dňa 18.10.2022 pripravené právnym zástupcom Povinných k tomu neuvádza jedinú námietku), a Povinní tieto skutočnosti nijak nespochybňujú ani v teraz podanom Návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnený ďalej v tejto súvislosti poukazuje na revidovaný protinávrh o potvrdenie (v angl. originály: Revised Notice of Cross-Petition for Certification) zo dňa 13.11.2020, ktorým Povinný 2 napadol Odvolací rozsudok na Najvyššom súde štátu New Jersey 20 a v ktorom výslovne uviedol, že Odvolací rozsudok nepotvrdil Rozsudok, pokiaľ ide o jeho quantum (výšku). Je nepredstaviteľné, že by Exekučný súd umožnil uznanie a výkon Rozsudku (Exekučného titulu) na Slovensku, keď v príslušnom americkom odvolacom konaní Odvolací súd dňa 19.08.2020 vrátil vec prvostupňovému súdu k zmene Rozsudku ohľadom výšky uložených platobných povinností Povinných (vrátane úrokov z omeškania), tj. až do obnovenia Rozsudku (Exekučného titulu) Vrchným súdom New Jersey dňa 05.07.2022 z príkazu Najvyššieho súdu štátu New Jersey (23.06.2022) tu nebol žiadny rozsudok s konkrétne stanovenou výškou platobných povinností Povinných, ktorú by bolo možné vykonať. Ustanovenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, ktorým sa Povinní usilujú vyviazať sa z úrokov z omeškania, ktoré boli Exekučným titulom Oprávnenému priznané, tak pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 nebolo porušené: Oprávnený podal Návrh na vykonanie exekúcie dňa 07.09.2022, tj. približne dva mesiace po tom, čo bol dňa 05.07.2022 - dovtedy čo do výšky platobnej povinnosti zrušený - Rozsudok (Exekučný titul) obnovený a nadobudol vykonateľnosť. Ustanovenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku tak na skutkové okolnosti relevantné v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 nedopadá. Pre úplnosť je vhodné dodať, že vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje aj na Povinného 1. Návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 07.09.2022 by bol podaný v lehote troch rokov podľa ust. § 53 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku aj v prípade, ak by - hypoteticky - malo byť vo vzťahu k Povinnému 1 relevantné, že po odmietnutí odvolania Povinného 1 proti Rozsudku súdnym príkazom (v angl. originály: Order on Motion) Odvolacieho súdu, sp. zn. A-000495-16, zo dňa 14.02.2020 (ďalej len „Súdny príkaz zo dňa 14.02.2020 o FDD odmietnutí odvolania P1“) neboli v odvolacom konaní proti Rozsudku ďalej zohľadnené argumenty špecificky sa vzťahujúce k Povinnému 1.21 Navyše, Súdny príkaz zo dňa 14.02.2020 o FDD odmietnutí odvolania P1 bol s konečnou platnosťou potvrdený súdnym príkazom Najvyššieho súdu štátu New Jersey vydaným až dňa 09.04.2021 (v angl.

originály: Order), sp. zn. M-931 September Term 2020, 085022. Zo všetkých vyššie uvedených okolností je zrejmé, že - napriek komplikovanosti prípadu a podstatnej rozdielnosti angloamerického právneho systému a jeho procesného práva, spojenými s náročnosťou prípravy Návrhu na vykonanie exekúcie (vrátane zabezpečenia apostilovaných dokumentov a úradných prekladov) - Oprávnený konal hneď ako mal v rukách vykonateľný Exekučný titul. To navyše v situácii, keď Povinní - prostredníctvom svojich amerických právnych zástupcov - až do leta 2022 všetkými možnými spôsobmi v Spojených štátoch napádali Rozsudok na všetkých inštanciách až po Najvyšší súd štátu New Jersey (k tomu viď tiež časť VI. ZÁKONNÝ POSTUP OPRAVNENÉHO VS. PROTIPRÁVNE KONANIE POVINNÝCH nižšie). Povinní nemali - a nemajú - záujem povinnosti uložené im v Exekučnom titule plniť, a ich správanie nielen do leta 2022, ale aj dodnes robí akúkoľvek výzvu na splnenie pohľadávky nadbytočnú. V kontexte expresného podania Návrhu na vykonanie exekúcie (približne do dvoch mesiacov v tak komplikovanej a cudzokrajnej právnej veci) je teoretizovanie Povinných o tom, že by si snáď Oprávnený špekulatívne nechával Exekučný titul „odležať“ ako cenný papier za účelom nárastu úrokov, absolútne odtrhnuté od reality. Oprávnený však v každom prípade podal Návrh na vykonanie exekúcie v lehote troch rokov podľa § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku. Neexistuje preto žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mohol Exekučný súd exekúciu zastaviť, a to ani v časti úrokov z omeškania priznaných Exekučným titulom. Dôkaz: - Súdny príkaz Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen, sp. zn. C-393-07 (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division, Bergen County, Docket No. BER-C-393-07) zo dňa 05.07.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); - Rozsudok Odvolacieho súdu (v angl. originály: Opinion), sp. zn. A-0495-16T2, A-3129-16T2, zo dňa 19.08.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (v časti prekladu už založený v súdnom spise, v inej časti prekladu predkladaný ako originál vo forme zaručenej konverzie); - Rozsudok Najvyššieho súdu štátu New Jersey, sp. zn. 085022, zo dňa 23.06.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); - Revidovaný protinávrh o potvrdenie podaný Povinným 2 (v angl. originály: Revised Notice of Cross-Petition for Certification) zo dňa 13.11.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Súdny príkaz Odvolacieho súdu (v angl. originály: Order on Motion), sp. zn. A-000495-16, vydaný dňa 14.02.2020 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); - Súdny príkaz Najvyššieho súdu štátu New Jersey (v angl. originály: Order), sp. zn. M-931 September Term 2020, 085022, vydaný dňa 09.04.2021 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); VI. ZÁKONNÝ POSTUP OPRAVNENÉHO VS. PROTIPRÁVNE KONANIE POVINNÝCH - V priebehu exekučného konania sp. zn. 57Ek/2468/2022 pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie nebola žiadnym spôsobom spochybnená oprávnenosť výšky vymáhaného plnenia podľa Exekučného titulu. Vôbec nebolo namietané, že by sa Oprávnený v tomto exekučnom konaní domáhal „niečoho navyše“, tj. niečoho, čo by mu už predtým bolo iným spôsobom (napr. nedobrovoľným výkonom rozhodnutia) uhradené. Návrh na zastavenie exekúcie takisto neprináša v tomto ohľade nič podstatné. K nezmyselnému konštatovaniu Povinných o tom, že Oprávnený smeruje výkon Exekučného titulu na Slovensku len voči nim, a nie zároveň aj voči štyrom ďalším dlžníkom z Exekučného titulu (obchodným firmám), stačí stručne odkázať na dve skutočnosti. Po prvé, je logické, že Oprávnený na Slovensku exekuuje len tie subjekty, ktoré podľa jeho vedomosti majú v Slovenskej republike majetok. Po druhé, takýto postup Oprávneného (výber dlžníka, od ktorého plnenie požaduje) je podstatou pasívnej solidarity, ku ktorej Exekučný titul zaviazal dlžníkov v ňom uvedených. Povinní ďalej vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie len vágnym a nekoherentným spôsobom - bez akéhokoľvek konkrétneho detailu - popisujú akési zlikvidovanie majetku štyroch obchodných spoločností, predaj bytu a ešte ani len nepredaný dom, to všetko v USA. O „špekulatívnom“ výkone Exekučného titulu v USA má potom svedčiť dôkaz - predložený Protinávrh Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022. Protinávrh Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022 však uvedené vágne tvrdenia Povinných nijak nekonkretizuje, a už vôbec nepreukazuje. V skutočnosti sa Protinávrh Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022 týka trov a nákladov špeciálneho finančného agenta (ďalej len „ŠFA“) - nezávislej advokátskej kancelárie Forman Holt, ktorý bol ustanovený súdom, aby spravoval a chránil aktíva materskej spoločnosti KOGER INC. (držiacaj zároveň ostatné obchodné spoločnosti) v nadväznosti na predchádzajúce nezákonné konanie a transakcie Povinných, ktorí mali dovtedy tieto spoločnosti pod kontrolou. Protinávrhom Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022 Povinný 2 konkrétne žiadal, aby sa trov a náklady ŠFA a odborných osôb

(napr. účtovné či audítorské firmy), ktoré si ŠFA podporne k správe aktív obchodných spoločností najal, započítavali na pohľadávku Oprávneného priznanú Exekučným titulom. K Protinávru Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022, ktorý má podľa Povinných svedčiť o „špekulatívnom“ výkone Exekučného titulu v USA, sa na pojednávaní dňa 29.06.2022 sudca Vrchného súdu New Jersey, Hon. Edward A. Jerejian vyjadril pomerne jednoznačne: „SÚD: V poriadku. V poriadku. Viete, vy oceňujete argumenty. Ja viem, že tieto typy argumentov sme tu už mali. Bolo tu v tomto prípade veľa argumentov a vždy to všetko vedie smerom späť, viete, k rovnakému záveru, že žiaľ to bolo konanie Rossa (Poznámka prekladateľa: Zapisovateľka nesprávne zapísala skrátenú formu Rastislava = Ras ako americké meno Ross) a Georgea predtým ako sa stal osobou na úteku, čo to všetko spôsobilo, a ja teraz nebudem podrobne rozpisovať históriu tohto prípadu. Je to uvedené v dokumentoch, je to zaznamenané. Je to uvedené aj v nedávnom rozhodnutí Najvyššieho súdu a mnohých rozhodnutiach o odvolaniach. Ross (Ras) je teraz vo väznici okresu Bergen, čo súd nijak neteší; opakujem ale, zapríčinil si to sám. Takže ja žiadosť zamietnem. Spôsobilo to jeho konanie. Povedal som to už veľakrát, že ak dovoľíme, aby sa v našom systéme spravodlivosti objavil tento typ konania, tak potom žiadny systém spravodlivosti nebude. To absolútne pohrdanie, viete, vráťme sa k tým peniazom poslaným do zámoria, klamstvám povedaným súdu, viete, právnikom, ktorí zavádzali súd a ktorí boli sankcionovaní. Viete, máme ešte stále neuzavreté veci v štáte Connecticut. Toto skrátka nikdy nekončí. Nikdy nie je ... Povedal som to viackrát, ukážte mi niečo, ukážte mi niekde nejaké konanie v dobrej viere, a namiesto toho dostanem návrh, aby som teraz špeciálneho finančného agenta, ktorý bol veľmi potrebný, pretože otec a syn, a potom syn sa snažil predaj zmarit', aby som ho odvolal. Takže teraz chce (Ras - pozn.prekl.) započítanie na plnenie podľa rozsudku, ja však na to nevidím žiaden dôvod. A to nehovorím o tom, ako je to uvedené v dokumentácii, že o podobnej veci sa už predtým rozhodlo minimálne dvakrát a trovy sú aké sú. Nemali by sa odpočítat' z rozsudku, a tak žiadosť zamietnem.“ Súdny príkazom (v angl. originály: Order Denying Motion For Judgment Credits For Fees And Costs Of The Special Financial Agent, Forman Holt, And Supporting Professionals) zo dňa 01.07.2022 Vrchný súd New Jersey Protinávrh Povinného 2 v USA zo dňa 27.06.2022, ktorý má dokumentovať „špekulatívny“ postup Oprávneného, bez ďalšieho zamietol. Oprávnený napokon len pre úplnosť dopĺňa, že výška nároku uplatnená v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 (a vymáhaná v prebiehajúcej exekúcii) bola dňa 26.08.2022 potvrdená súdnym príkazom po vydaní rozsudku, ktorým sa schvaľuje uplatnenie a vyčíslenie zostávajúceho nároku, sp. zn. BER-C-393-07 (v angl. originály: Post-Judgment Order Approving Judgment Credit Allocation and Calculation, Docket No. BER-C-393-07) vydaným Najvyšším súdom New Jersey.24 Oprávnený zároveň odmieta, že by nárok vymáhaný v prebiehajúcej exekúcii bol medzčasom uspokojený nejakými státisícovými či dokonca miliónovými „likvidáciami“ obchodných spoločností či predajom nehnuteľností, ako vägne tvrdia Povinní, k čomu však od začatia exekučného konania sp. zn. 57Ek/2468/2022 nepredložili ani jeden relevantný a konkrétny dôkaz. Dôkaz: - Rozsudok Najvyššieho súdu štátu New Jersey, sp. zn. 085022, zo dňa 23.06.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s apostilou a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); - Stenografický prepis (zápisnica) z pojednávania na Vrchnom súde New Jersey dňa 29.06.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Súdny príkaz Vrchného súdu New Jersey (v angl. originály: Order Denying Motion For Judgment Credits For Fees And Costs Of The Special Financial Agent, Forman Holt, And Supporting Professionals) zo dňa 01.07.2022 - anglický rovnopis originálu (v angl. originály: true copy of the original) s úradným prekladom do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie); - Súdny príkaz po vydaní rozsudku, ktorým sa schvaľuje uplatnenie a vyčíslenie zostávajúceho nároku, sp. zn. BER-C-393-07 (v angl. originály: Post-Judgment Order Approving Judgment Credit Allocation and Calculation, Docket No. BER-C-393-07), vydaný Vrchným súdom štátu New Jersey, Divízia pre majetkové veci, Okres Bergen (v angl. originály: Superior Court of New Jersey, Chancery Division, Bergen County) dňa 26.08.2022 - v anglickom jazyku a úradným prekladom do slovenského jazyka (už založené v súdnom spise); VII. ZÁVER - Návrh na zastavenie exekúcie je len ďalším zo série pokusov Povinných ako sa vyhnúť splneniu povinností uložených im Exekučným titulom. Povinní dúfajú, že sa im podarí zmiast' aspoň slovenský súd, keď už pred americkými súdmi neboli úspešní a ich konanie - ktorým sa pokúsili zmarit' uspokojenie Rozsudku ilegálnymi prevodmi vyše 19 miliónov dolárov z amerických účtov prevažne na Slovensko - rezultovalo vo vydanie zatýkacieho rozkazu na Povinného 1, ktorý je dodnes osobou na úteku, a v uväznenie Povinného 2 pre nerešpektovanie súdnych rozhodnutí vydaných americkou justíciou. V exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 Exekučný súd správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie na základe Exekučného titulu a Exekútor správne postupuje pri jej vykonávaní. Exekučný súd sa už pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie vysporiadal s viacerými námietkami, ktoré Povinní

opakovane vznášajú aj v predložennom Návrhu na zastavenie exekúcie: Exekučný titul je materiálne, aj formálne vykonateľný. Z predložených dôkazov bolo - a je - zrejmé, že pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie Exekučný súd postupoval v súlade s § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku. Povinní neuvádzajú žiadny dôvod, ktorý by bránil uznaniu a výkonu Exekučného titulu v zmysle ZMPS, ani nič, čo by malo inak brániť exekúcii v uplatnenej výške. Za týchto okolností, a pri riadnom doručovaní do vlastných rúk, je postup Exekučného súdu v exekučnom konaní sp. zn. 57Ek/2468/2022 plne v súlade so zákonom, a nie je možné ho ani v náznakoch hodnotiť ako arbitrárny, resp. poškodzujúci práva Povinných. Akékoľvek hrozby trestnoprávnym postihom podľa § 326a zákona č. 300/2005 Z.z., Trestný zákon, v znení neskorších predpisov, adresované zo strany Povinných Exekučnému súdu sú extrémne neadekvátne. Na zastavenie exekúcie, a to ani v jej časti, neexistuje žiadny zákonný dôvod. Oprávnený preto navrhuje, aby Exekučný súd Návrh na zastavenie exekúcie podaný Povinnými v plnom rozsahu zamietol. Oprávnený si zároveň uplatňuje náhradu trov Oprávneného v súvislosti s týmto svojim vyjadrením k Návrhu na zastavenie exekúcie, a to konkrétne v čiastke 8.594,43 EUR (= 1/2 x 14.324,05 EUR) / t. j. jedna polovica základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon podľa Vyhlášky (toto vyjadrenie) / + 20% DPH), a žiada, aby Exekučný súd v tomto zmysle vydal dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie.“

Exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a prílohami dňa 22.02.2023. Exekútor zároveň uviedol: „povinnému : Ing. Juraj Sipko, Lomonosovova 2265/8, 040 01 Košice-Juh, nar. 26.05.1951, Rastislav Sipko, 1. mája 526/58, 040 18 Košice-Krásna, nar. 27.08.1976, o vymoženie 7 070 066,45 EUR s prísl. bolo dňa 11.01.2023 vydané upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný v druhom rade prevzal dňa 13.01.2023. Doručenie bolo vykázané v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR II. US 363/2011, Najvyššieho súdu SR 3Obdo/28/2016. Povinný v 1. rade upovedomenie o začatí exekúcie, zaslané poštovou zásielkou neprevzal, právny zástupca povinného v 1. rade upovedomenie o začatí exekúcie prevzal 26.01.2023. V návrhu je splnomocnenie, že 31.01.2023 bol ustanovený za právneho zástupcu povinného v druhom rade. Dôkaz č.1 : Upovedomenie o začatí exekúcie + doručenky + citované nálezy. V zákonnej lehote povinný v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh na zastavenie exekúcie, ktoré odôvodnil tým, že neuznáva svoju povinnosť splniť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Dôkaz č.2 : Návrh na zastavenie exekúcie + prílohy Návrh na zastavenie exekúcie nepovažujem za právne dôvodný, z vyššie uvedeného je zrejmé, že existuje exekučný titul v zmysle ustanovenia § 53 Exekučného poriadku, dôvody a skutočnosti, uvádzané povinným v 1.rade sú právne irelevantné vo veci prebiehajúceho exekučného konania, povinný v 2. rade podal návrh na zastavenie po uplynutí zákonnej lehoty a preto navrhujem konajúcemu súdu vydať toto rozhodnutie : Návrh povinného na zastavenie exekúcie sa zamietá.“.

Dňa 20.03.2023 doručil povinný č.1 prostredníctvom právneho zástupcu súdu podanie k spisu s textom: „Na znak pravdivosti tvrdení, môjho klienta povinného Juraj Sipko súdu v prílohe predkladáme zoznam osôb s tým istým menom a priezviskom s tým, že žiaden subjekt t.j. oprávnený, jeho právny zástupca, súdny exekútor a ani samotný procesný exekučný súd v ničom a v žiadnom smere nemôžu dopĺňať materiálne znaky vykonateľnosti exekučného titulu, t.j. dáta narodenia, presnú adresu bydliska, rodné číslo, štátnu príslušnosť ako sa to stalo v prejednávanej veci pričom takýto postup oprávneného ako aj samotného súdu je potrebné považovať za ústavne neprijateľný, vysoko formalistický, arbitrárny.“ Prílohou tohto podania bol súbor PDF, ktorý obsahoval snímky obrazovky (screenshot) rôznych fyzických osôb s rovnakým menom a priezviskom aké má povinný v 1. rade, z rôznych webových zdrojov ako: sme.sk; finstat.sk; facebook.com, sav.sk.

Na vyššie uvedené podanie povinného v 1. rade reagoval oprávnený 30.03.2023, v ktorom uviedol: „Vyjadrením zo dňa 20.03.2023 Povinný 1 na podporu svojej účelovej argumentácie o (údajnej) absencii materiálnej vykonateľnosti Exekučného titulu predložil súdu prílohy - výtlačky z internetu a Facebooku, z ktorých má vyplývať, že na Slovensku žijú aj ďalší Jurajovia Sipkovia. Je absurdné, keď sa Povinný 1 (nar. 26.05.1951), ktorý dlhé roky - až do svojho „odchodu“ (úteku) v roku 2018 - žil a pôsobil v USA,2 v snahe zamedziť výkonu Exekučného titulu „schováva“ za 25-ročného amatérskeho futbalistu, ďalšieho mladého muža - pracovníka v posilňovni GymBeam v Košiciach či za rešpektovaného profesora ekonómie pracujúceho v danom období v popredných vládnych, ako aj akademických inštitúciách v Slovenskej republike. Povinný 1 v prebiehajúcom exekučnom konaní, resp. exekúcii pritom žiadnym spôsobom nepoprel, že sa Rozsudok (Exekučný titul), siahodlhé súdne konanie v štáte New Jersey (USA), ktoré mu predchádzalo, či akékoľvek okolnosti uvádzané v predchádzajúcich

vyjadreniach Oprávneného, týkajú práve jeho (Povinného 1) a jeho syna Rastislava Sipka (Povinného 2). Naopak, obaja - zastúpení spoločným právnym zástupcom - ešte aj v Návrhu na zastavenie exekúcie argumentujú, že súdne konanie, ktorého výsledkom je Exekučný titul, im spôsobilo značné fyzické a psychické útrapy (neurologické ochorenie Povinného 1, uväznenie Povinného 2), a viedlo údajne k likvidácii (speňaženiu) majetku skupiny KOGER v hodnote viac ako 60 mil. USD. Práve absurdná argumentácia Povinného 1 o údajnom nenaplnení materiálneho znaku vykonateľnosti Exekučného titulu, ktorou Povinný 1 de facto žiada, aby americký sudca pri vydaní svojho rozsudku formálne postupoval podľa slovenského CSP, je extrémne formalistická a neústavná. Z Exekučného titulu je pritom nepochybné, že sa týka práve Povinných, ktorí sa voči nemu bránia. Navyše, Exekučný súd túto absurdnú argumentáciu už raz správne odmietol - pri svojom rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený ďalej Exekučnému súdu predkladá protokol Vrchného súdu New Jersey z ústneho vypočutia (hearing) Povinného 2, ktoré sa uskutočnilo dňa 17.02.2023 (ďalej len „Protokol“). Toto ústne vypočutie sa konalo za účelom zistenia, či Povinný 2 už je ochotný plniť povinnosti uložené mu súdom v súvislosti s Rozsudkom, aby Povinný 2 mohol byť prepustený z väzenia, alebo nie. Z tohto ústneho vypočutia Povinného 2 je pre rozhodovanie Exekučného súdu relevantných niekoľko skutočností: Povinný 2 potvrdil, že na základe Rozsudku (Exekučného titulu) je - po zexekvovaní približne 2 mil. USD Súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Zahorjanom - k dnešnému dňu splatných približne 6 miliónov USD: „PRIAMY VÝSLUCH VEDENÝ PÁNOM CORLETTOM: Otázka: Pekné popoludnie, pán Sipko. Odpoveď: Áno. Otázka: Koľko, teda ako tomu rozumiete, zostáva uhradiť z priznanej sumy v rozsudku v tomto prípade? Odpoveď: 19,4 milióna a osem miliónov, myslím. Otázka: Približne osem miliónov, dá sa to tak povedať? Odpoveď: Áno. SÚD: Hovorte hlasnejšie, Ras. Skúste si trochu viac nakloniť mikrofón. Odpoveď: Teda áno, približne osem miliónov dolárov. Otázka: A ak tie dva milióny, ktoré sa nedávno našli na Slovensku, sa použijú v súvislosti s tým rozsudkom, bude to približne šesť miliónov. Dá sa to tak povedať? Odpoveď: Správne, áno.“ „VEDENÝ PÁNOM STEINOM: Otázka: Dám Vám poslednú možnosť zodpovedať otázku. Ste ochotný, bez ohľadu na znenie daného podania, ste ochotný podpísať potvrdenie, v ktorom uvediete nasledovne pravdivé skutočnosti, a predložíte to súdu na Slovensku? Po prvé: že existuje rozsudok tu v štáte New Jersey, ktorý je konečný a proti ktorému už nemožno podať opravné prostriedky. Po druhé: že v súčasnosti predstavuje výška splatnej sumy podľa rozsudku viac než šesť miliónov dolárov. Odpoveď: Áno. Teda súhlasím, že to tak je -- som ochotný zaplatiť sumu priznanú v rozsudku. Predám dom, však? Dám vám 65 percent z toho. SÚD: V poriadku. Taká je teda odpoveď. PÁN STEIN: Nemám ďalšie otázky, vážený Súd.“ Vrchný súd New Jersey výslovne uviedol, že sú nepravdivé tvrdenia Povinných, ktoré uviedli v Návrhu na zastavenie exekúcie (str. 8), o tom, že spoločnosť KOGER INC. (tj. materská spoločnosť, ktorá držala ostatné obchodné spoločnosti) dosahovala hodnoty 60 mil. USD. Oprávnený žiadnu takúto čiastku nespeňažil, ako nepravdivo uviedli Povinní. „SÚD: Nie, pretože vyhlasujete, že (Ras) je teraz ochotný spolupracovať a urobiť čokoľvek potrebné, pričom toto všetko síce uvádzate, ale medzitým má právneho zástupcu, ktorý ho zastupuje s úradne overeným prekladom s nepravdivými informáciami. Došlo už k splneniu povinnosti stanovenej v rozsudku v plnom rozsahu? PÁN VARTAN: Nie. SÚD: V poriadku. Takže ste jeho právny zástupca. Tak si dovoľím domnievať sa, že nepochybne možno povedať, že ak by bolo niekde na Slovensku predložené nejaké presné podanie, že malo dôjsť k splneniu povinnosti stanovenej v rozsudku, pretože spoločnosť Koger má hodnotu 60 miliónov, čo je úplná nepravda. Je ochotný toto (podanie) opraviť? Hovoríte, že je ochotný spolupracovať. Čomu nerozumiete?“ Vrchný súd New Jersey (sudca Hon. Edward A. Jerejian, tj. ten istý sudca, ktorý vydal aj Súdný príkaz zo dňa 05.07.2022) potvrdil, že Rozsudok nebol predtým konečný, a slovenský súd by ho ani neuznal: „SÚD: ... Viedli sme konanie v tomto prípade. Nepripustil som určité predčasné opatrenia ohľadom nehnuteľnosti na Slovensku skôr, nakoľko neexistoval konečný (rozsudok) -- a slovenský súd by ho ani nepripustil, pretože neexistoval konečný rozsudok.“ V súvislosti s zexekvovanými približne 2 mil. USD Súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Zahorjanom, ktoré sa nachádzali na účte Povinného 2 v Unicredit Bank na Slovensku, Povinný 2 predtým opätovne zavádzal Vrchný súd New Jersey, a dokonca aj svojho amerického právneho zástupcu, p. Vartana, ktorý v jeho mene podal Vrchnému súdu New Jersey dve nepravdivé podania. Americký právny zástupca Povinného 2 zároveň uznal, že zo strany Povinného 2 - a Oprávnený v tejto súvislosti dodáva, že aj Povinného 1 - ide v súčasnosti o snahu znovu skúsiť prejednať prípad, ktorý bol po 15 rokoch trvania súdneho konania definitívne rozhodnutý v lete 2022: „PÁN VARTAN: Nebol som tu pre to. SÚD: Teda, samozrejme, že nie. Tak vymažme históriu, pretože Vy ste tu neboli. PÁN VARTAN: Teda, myslím, do istej miery, a dovoľte mi začať tým, že poviem, a všetkým stranám chcem ozrejmiť, a myslím, že hovorím veci, ktoré Ras už odo mňa počul. Nie som tu preto, aby som ospravedlňoval 15 rokov trvajúci súdny spor. Nie som tu preto, aby som ospravedlňoval moje minulé dve podania. Uznávam, že v tejto súdnej sieni nie je nikto, kto by bol spokojný s Rasom

Sipkom, vrátane mňa, nakoľko ma stavia do neuveriteľne ťažkej pozície pred týmto Súdom, aby som predstúpil a uviedol tvrdenia s cieľom dostať ho z väzenia prostredníctvom dvoch podaní, ktoré neboli úplne presné, a teda uznávam, že nikto tu nie je jeho prívržencom. Rovnako uznávam, že existuje prirodzená túžba (Rasa) odznova skúsiť prejednať, a tak zvrátiť výsledok súdneho sporu, ktorý trval 15 rokov. Jediná vec, ktorú si myslím tu môžem ponúknuť, je skutočnosť, že ja som (do veci) zapojený len niekoľko týždňov, a to, o čo sa snažím, je dostať sa cez tú (15-ročnú) históriu a po prvýkrát ukázať to, čo tento Súd požadoval už pred dvoma pojednávaniami, a to istú dobromyseľnosť, niečo zo strany Rasa. Tento Súd to uviedol opakovane, takmer nástoľčivo. Ukážte mi niečo, ukážte mi niečo, aby Vás bolo možné prepustiť z väzenia, a tak sa pokúšame ukázať to niečo.“ Vrchný súd New Jersey indikoval, že je ochotný Povinného 2 z väzenia prepustiť, ak ten začne plniť svoje sľuby o tom, že splní povinnosti uložené mu súdom v súvislosti s Rozsudkom. V rámci toho Vrchný súd New Jersey očakáva, že Povinný 2 opraví nepravdivé tvrdenia, ktoré boli uvedené v Návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný 2 pritom deklaroval, že je ochotný vziať Návrh na zastavenie exekúcie späť: „SÚD: ... A teraz, ak je pravda, čo sa tam prednieslo, tak to boli klamlivé vyhlásenia. Takže ak chce (Ras) spolupracovať, má právneho zástupcu na Slovensku, a povedzme, že preklad je pravdivý. Je ochotný opraviť tieto klamlivé údaje a previesť svoj podiel a, znovu, mal by nárok na akúkoľvek čiastku navyše (nad sumu rozsudku)? Takže pri tomto skončíme.“ „VEDENÝ PÁNOM CORLETTOM: Otázka: Pán Sipko, ak v skutočnosti existuje podaný návrh na Slovensku, ktorý podal právny zástupca, ktorému ste udelili plnú moc, ste ochotný vziať tento návrh späť? Odpoveď: Áno.“ S ohľadom na vyššie uvedené, a predovšetkým na podrobnú argumentáciu uvedenú vo Vyjadrení Oprávneného zo dňa 23.02.2023, Oprávnený zotrúva na svojom návrhu, aby Exekučný súd Návrh na zastavenie exekúcie podaný Povinnými v plnom rozsahu zamietol. Dôkaz: - Protokol Vrchného súdu štátu New Jersey z ústneho vypočutia Povinného 2 (v angl. originály: Stenographic Transcript of Incarceration Hearing of Rastislav Sipko), sp. zn. BER-C-00393-07, zo dňa 17.02.2023 (datovaný dňom 22.02.2023) - anglický rovnopis originálu s úradným prekladom relevantných častí do slovenského jazyka (originál vo forme zaručenej konverzie).“

Podľa § 45 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekučným titulom na účely tohto zákona je aj cudzí exekučný titul vykonateľný v Slovenskej republike.

Podľa § 54 ods. 1 Exekučného poriadku ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade cudzieho exekučného titulu a nejde o prípad podľa § 53 ods. 2, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie doručí cudzí exekučný titul osobe, ktorá je v návrhu na vykonanie exekúcie označená ako povinný, a poučí ju o možnosti namietať dôvody neuznania podľa osobitného predpisu.7o) Cudzí exekučný titul sa takejto osobe doručí do vlastných rúk.

Podľa § 54 ods. 2 Exekučného poriadku ak osoba podľa odseku 1 do 15 dní od doručenia poučenia neuvedie dôvody, ktoré by uznaniu alebo vykonaniu cudzieho exekučného titulu bránili, alebo nepodá návrh na jeho samostatné uznanie, ak to osobitný predpis pripúšťa,7k) súd preskúma podmienky uznania a vykonania exekúcie, ktoré skúma aj bez návrhu, a ak prekážky uznania alebo vykonania nezistí a nie sú tu dôvody na zamietnutie návrhu, vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

Podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku upovedomenie o začatí exekúcie sa doručí oprávnenému a povinnému. Povinnému sa doručí do vlastných rúk; ak je povinným fyzická osoba, ustanovenia § 111 ods. 3 a § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa nepoužijú.

Podľa § 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2).

Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní

predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

Podľa § 1 zákona č. 67/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „ZoMPS“) účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, rodinné, pracovné a iné podobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci.

Podľa § 2 ZoMPS ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 63 ZoMPS rozhodnutia orgánov cudzieho štátu, nimi schválené dohody a zmiery vo veciach uvedených v § 1, ak o nich v Slovenskej republike rozhodujú súdy, rovnako ako cudzie notárske listiny v týchto veciach (ďalej len „cudzíe rozhodnutia“) majú v Slovenskej republike účinnosť, ak boli uznané slovenskými orgánmi.

Podľa § 64 ZoMPS cudzie rozhodnutie nemožno uznať alebo vykonať, ak

- a) uznaniu bráni výlučná právomoc slovenských orgánov alebo orgán cudzieho štátu by nemal právomoc rozhodnúť, ak by sa na posúdenie jeho právomoci použili ustanovenia slovenského práva,
- b) nie je právoplatné alebo vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané,
- c) nie je rozhodnutím vo veci samej,
- d) účastníkovi konania, voči ktorému sa má rozhodnutie uznať, bola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť konať pred týmto orgánom, najmä ak mu nebolo riadne doručené predvolanie alebo návrh na začatie konania; splnenie tejto podmienky súd neskúma, ak sa tomuto účastníkovi cudzie rozhodnutie riadne doručilo a účastník sa proti nemu neodvolal alebo ak tento účastník vyhlásil, že na skúmaní tejto podmienky netrvá,
- e) slovenský súd už vo veci právoplatne rozhodol alebo je tu skoršie cudzie rozhodnutie v tej istej veci, ktoré sa uznalo alebo spĺňa podmienky na uznanie,
- f) uznanie by sa priečilo slovenskému verejnému poriadku.

Súd sa najskôr zaoberal otázkou včasnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie z hľadiska lehoty ustanovenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Z doručení predložených exekútorom vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie (doručený dňa 09.02.2023), ktorý podali spoločne obaja povinní podal povinný v 1./ rade v zákonnej lehote s odkladným účinkom (upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 26.01.2023) a povinný v 2./ rade po uplynutí tejto lehoty (upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 13.01.2023).

Posúdením včasnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie účastníkmi na strane povinných súd, zároveň podrobil prieskumu námietku povinného v 2./ rade, ktorý uviedol, že do dňa podania návrhu na zastavenie exekúcie mu nebolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené do vlastných rúk. V zmysle § 61b ods. 1 Exekučného poriadku sa upovedomenie o začatí exekúcie doručuje oprávnenému a povinnému, pričom povinnému sa doručuje do vlastných úrok. Na doručovanie sa v zmysle § 200

Exekučného poriadku použijú všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o doručovaní uvedené v §105 - 116 okrem ustanovení explicitne uvedených v § 61b ods. 1 Exekučného poriadku teda § 111 ods. 3 CSP a 116 ods. 2 CSP. Pokiaľ ide o doručovanie povinnému v 2./ rade súd vychádzal z ustanovení § 111 ods. 1 CSP - do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (doručenka); údaje na doručení sa považujú za pravdivé ak sa nepreukáže opak; a ustanovenie § 109 ods. 1 CSP - za adresáta je oprávnená písomnosť prijať osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená alebo poverená. Na základe predloženej doručky súdnym exekútorom mal súd za preukázané, že za povinného v 2./ prijala písomnosť určenú do vlastných rúk splnomocnená osoba dňa 13.1.2023. Pri písomnostiach doručovaných do vlastných rúk môže ich prijatie na doručení potvrdiť adresát zásielky alebo ním splnomocnená alebo poverená osoba. Súd preto nepovažuje návrh povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie ako podaný v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

Súd sa ďalej zaoberal už len námietkami povinného v 1./ rade (ktoré sú však totožne s námietkami povinného v 2./ rade). Povinný v 1./ rade ako hlavný dôvod zastavenia exekúcie namietal existenciu dôvodov, ktoré bránia uznaniu a vykonateľnosti cudzieho exekučného titulu. Tieto dôvody majú spočívať v tom, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný z hľadiska presnej identifikácie účastníkov konania, tak povinných ako aj oprávneného. Povinný v 1./ rade argumentuje ustanovením § 133 ods. 1 CSP o označovaní fyzickej osoby rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/7/2010, ktoré v odôvodnení citovalo rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSSR týkajúce sa súdneho výkonu rozhodnutia publikované pod R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a stanovísk, z ktorého vyplýva, že predpokladom pre nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia je vedľa náležitostí návrhu vykonateľné rozhodnutie ako podklad tohto výkonu, t.j. listina vydaná k tomu oprávneným orgánom, ktorá má potrebnú formu a obsah a ktorá ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Súd sa preto pred nariadením výkonu rozhodnutia zaoberá tým, či predložený podklad pre výkon rozhodnutia má potrebné formálne náležitosti, najmä či bol vydaný oprávneným orgánom a či je vykonateľný. Je nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí určené presným a nepochybným spôsobom. Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného, presné vymedzenie práv a povinností k plneniu, ako i presný rozsah a obsah plnenia. Táto argumentácia povinným v 1./ rade je však nesprávna, pretože nezohľadňuje to, že exekučným titulom v predmetnej exekúcii je cudzie rozhodnutie (rozhodnutie orgánu cudzieho štátu), preto sa naň nemôžu vyťahovať všeobecné právne predpisy upravujúce procesný postup výlučne vnútroštátnych (tuzemských) súdov. Rovnako tak rozhodnutie (Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/7/2010), na ktoré odkazuje povinný v 1./ rade sa týka veci, ktorej exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o uznanie cudzieho rozhodnutia a jeho vykonanie, dôvody limitujúce možnosti jeho uznania sú obsiahnuté v osobitnom predpise - zákone č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, konkrétne v ustanovení § 64 ZoMPS. V prípade, ak oprávnený disponuje cudzím exekučným titulom (cudzie rozhodnutie), ktorého uznanie a výkon v Slovenskej republike nie je upravené medzinárodnou zmluvou, dohovorom alebo právom Európskej únie má v zásade dve možnosti ako docieľiť uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia. Prvou možnosťou je uznanie cudzieho rozhodnutia osobitým výrokom podľa konania upraveného v ustanoveniach § 68a - 68j ZoMPS. Druhou možnosťou je postup upravený v ustanovení § 54 Exekučného poriadku. Oprávnený si v uvedenom prípade zvolil postup podľa Exekučného poriadku a podal návrh na vykonanie exekúcie na základe cudzieho exekučného titulu, ktorý nie je priamo vykonateľný v Slovenskej republike, teda nejde o prípad upravený § 53 ods. 2 Exekučného poriadku. O vykonaní takéhoto cudzieho exekučného titulu rozhoduje súd postupom podľa § 54 ods. 1 Exekučného poriadku. V uvedenom prípade riadiac sa predmetným ustanovením súd vyzval povinných (ešte pred vydaním poverenia) na možnosť uplatniť námietky, ktoré by bránili uznaniu alebo vykonaniu cudzieho exekučného titulu, na základe ktorého oprávnený žiadal vykonať exekúciu. Povinný v 1./ rade (resp. jeho právny zástupca) vo vyjadrení sa k dôvodom neuznania cudzieho exekučného titulu najprv nesprávne vyhodnotil, že exekučným titulom je rozhodcovské rozhodnutie, ktoré by inak v zmysle Dohovoru o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí (tzv. Newyorský dohovor) bolo priamo vykonateľné bez nutnosti postupu podľa ustanovenia § 54 Exekučného poriadku a ďalej namietal dôvody spočívajúce v nedostatočnom označení (identifikácii) účastníkov konania. Cudzím exekučným titul je v tomto prípade rozhodnutie štátneho orgánu - Vrchného súdu štátu New Jersey (nejdená sa teda o rozhodcovské rozhodnutie). Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že aj v prípade postupu podľa ustanovenia § 54 Exekučného poriadku možno uvádzať len

také dôvody neuznania, ktoré sú uvedené v ustanovení § 64 ZoMPS. Označovanie účastníkov a všeobecne materiálna vykonateľnosť cudzieho rozhodnutia sa síce pri uznaní a výkone rozhodnutia posudzuje ale len nepriamo, a to zodpovedaním otázky, či dané cudzie rozhodnutie (exekučný titul) je vykonateľný v štáte, v ktorom bolo vydané. Cudzie rozhodnutie teda nemusí spĺňať materiálnu a ani formálnu vykonateľnosť tak ako je definovaná v Slovenskom právnom poriadku, ale musí spĺňať požiadavky kladené právnym poriadku, štátu v ktorom bol exekučný titul vydaný. Pri posudzovaní tejto otázky sám povinný v 1./ rade uvádza, že na základe tohto exekučného titulu sa v štáte pôvodu jeho vydania, teda v USA vedie voči povinným exekučné konanie a prebiehajú aj ďalšie úkony súvisiace s právoplatnosťou a vykonateľnosťou predmetného exekučného titulu. Povinný v 1./ rade ďalej vo svojom vyjadrení k možnosti namietať uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu uviedol, že mu nebolo umožnené zúčastňovať sa na konaní, brániť svoje práva, namietať skutkové okolnosti a navrhovať svoje dôkazy. Z dokumentov, ktoré predložil súdu oprávnený, však vyplýva, že povinný v 1./ rade sa vyjadroval tak v priebehu konania ako aj využil možnosť opravných prostriedkov, ktoré boli zamietnuté.

Ukončením tejto fázy posudzovania cudzieho exekučného titulu súdom pred začatím exekúcie (podľa Exekučného poriadku) môžu byť dva závery. Ak súd prekážky uznania alebo vykonania cudzieho rozhodnutia (ani po vyjadrení osoby, ktorú vyzval a poučil o možnosti namietať dôvody neuznania) nezistil, a nebol dôvod ani na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie (podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku), vydá poverenie na vykonanie exekúcie bez toho aby osobitným výrokom uznal cudzie rozhodnutie. V takomto prípade je uznaním samotné vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd teda (v alternatívnom „konaní“ o uznaní cudzieho exekučného titulu podľa Exekučného poriadku) v prípade uznania exekučného titulu neodôvodňuje prečo dôvody neuznania prezentované povinným nepovažoval ako prekážky, ktoré bránia uznaniu cudzieho exekučného titulu. Naopak, v prípade, ak by osoba, ktorá bola vyzvaná na možnosť uviesť dôvody neuznania cudzieho rozhodnutia uviedla dôvody, ktoré by uznaniu bránili, súd by uznesením zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie s odôvodnením prečo cudzí exekučný titul neuznal, resp. neumožnil jeho výkon. V prejednávanej veci povinný v 1./ rade neuviedol také dôvody, ktoré by uznaniu a vykonaniu exekučného titulu bránili (napr. nedostatočná identifikácia účastníkov), alebo dôvody neuznania, ktoré by vykonaniu exekučného titulu bránili neosvedčil (napr. nemožnosť brániť a uplatňovať svoje práva v konaní o vydaní cudzieho rozhodnutia).

Na posilnenie argumentov pre uznanie cudzieho exekučného titulu oprávnený doručil súdu dňa 19.07.2023 podanie, ktorého prílohou bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/37/2019 zo dňa 04.03.2019, ktorým zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach práve na základe (vtedy ešte neprávoplatného) cudzieho rozhodnutia, ktoré je v prebiehajúcej exekúcii exekučným titulom.

Nakoľko povinní mali možnosť postupom podľa ustanovenia § 54 Exekučného poriadku vyjadriť sa k dôvodom neuznania a neprípustnosti vykonania exekučného titulu, a povinný v 1./ rade túto možnosť aj využil, po začatí exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku túto možnosť už povinný v 1./ rade nemá. Všetko čo mohlo brániť neuznaniu a výkonu exekučného titulu mal povinný v 1./ rade možnosť uviesť vo svojom vyjadrení zo dňa 18.10.2022. Z komentáru C. H. Beck k Exekučnému poriadku „Neskôr bude mať povinný možnosť uplatniť prípadné dôvody neprípustnosti vykonania exekučného titulu návrhom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. c), avšak len za predpokladu, že ich nemohol uplatniť už na výzvu súdu podľa § 54 ods. 1.“

Mimo dôvodov neuznania cudzieho exekučného titulu povinný v 1./ rade uvádza ako dôvod zastavenie exekúcie fakt, že v štáte vydania exekučného titulu, teda v USA sa vedie exekúcia na majetok povinných. Podľa povinného v 1./ rade ide o duplicitné vymáhanie pohľadávky na Slovensku. Súd k tomuto tvrdeniu uvádza, že oprávnený má právo požadovať plnenie priznané exekučným titulom v každom štáte, v ktorom majú povinní majetok zvlášť a to aj paralelne, v tom istom čase. Vedenie exekúcie na základe totožného exekučného titulu v inom štáte ako v Slovenskej republike nezakladá prekážku vedenia exekúcie v Slovenskej republike. Oprávnený však má nárok na plnenie len do výšky priznanej exekučným titulom. Preto je v záujme povinných sledovať a uchovávať podrobné výkazy o plnení peňažnej povinnosti oprávnenému, tak aby vedeli v prípade potreby zdokladovať výšku už reálne poskytnutého plnenia. Tvrdenie, že niekedy v budúcnosti sa predá nehnuteľnosť v USA, ktorá by mala pokryť väčšinu nároku oprávneného nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v Slovenskej republike, pretože k reálnemu plneniu doposiaľ nedošlo a súd nemôže rozhodovať na základe hypotetických úvah a budúcich možných scenárov riešenia vyrovnania dlhu (nároku) voči oprávnenému.

Súd vyhodnotil povinným v 1./ rade prezentované dôvody za irelevantné pre ďalší priebeh exekučného konania. Súd k uvedenému dodáva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, keďže povinný nesplnil povinnosť mu uloženú exekučným titulom dobrovoľne a v celom rozsahu v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol, že nie je dôvod na zastavenie exekúcie, a preto v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného v 1./ a v 2./ rade na zastavenie exekúcie zamietol.

Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška") odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Z dôvodu, že oprávnený mal pri rozhodovaní o návrhu povinných na zastavenie exekúcie plný úspech, súd považuje výdavky oprávneného na zastupovanie v tejto veci za účelné vynaložené v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Oprávnený vo svojom vyjadrení žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 8.594,43 eur. Súd aplikujúc ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky priznal oprávnenému tarifnú odmenu advokáta za jeden úkon právnej služby vo výške 7162,025 eur (t.j. 1 z 14.324,05 eur) a 20% daň z pridanej hodnoty vo výške 1432,405 eur (základ dane: 7162,025 eur) čo spolu predstavuje sumu 8594,43 eur ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku dodatok k povereniu v súvislosti s priznaním trov právneho zastúpenia vo výške podľa II. výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.